Romans

¶ လူဧာတိအားဖြင်း ဒါဝိဒ်အမျိုးဖြစ်တော်မူ ထသော၊ သေခြင်းမှထမြောက်တော်မူ၍၊ သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်အားဖြင့်၊ တန်ခိုးနှင့်တကွ ဘုရားသခင်၏သားတော် ထင်ရှားဖြစ်တော် မူသော ငါတို့သခင်ယေရှခရစ်တည်း ဟူသော မိမိသားတော်ကို အကြောင်းပြု၍ ဘုရားသခင် သည် ရှေးကမိမိပရောဖက်များအားဖြင့်၊ သန့် ရှင်းသော ကျမ်းစာ၌ ဂတိထားတော်မူသော ဧဝံဂေလိတရားကို ဟောစေခြင်းငှါ၊ ရွေးချယ် ခွဲထား၍ တမန်တော်အရာ၌ ခန့်ထားသော 5 ယေရှခရစ်၏ ကျွန်ငါပေါလုသည်၊ ဘုရားသခင် ချစ်တော်မူ၍၊ သန့်ရှင်းသူအရာ၌ ခန့်ထားသော ရောမ မြို့သူမြို့သားအပေါင်းတို့ကို ကြားလိုက် ပါ၏။

7 သခင်ယေရှခရစ်နှင့်ငါတို့အဘတည်းဟူသော ဘုရားသခင့် အထံတော်ကကျေးဇူးတော်နှင့် ငြိမ် သက် ခြင်းသည် သင်တို့၌ ရှိပါစေသော။ သခင် ယေရှခရစ်၏ နာမတော်ကို အမှီပြု၍ လူမျိုး အပေါင်းတို့သည် ယုံကြည် နားထောင်စေခြင်း ငှါ။ ထိုသခင်ထံ၌ ကျေးဇူးတော်နှင့် တမန်တော် အရာကို ငါတို့သည် ခံရကြပြီ။ ထိုသခင်ခေါ် ထားတော် မူသောသင်တို့သည်လည်း ထိုလူမျိုး 8 တို့၌ အပါ အဝင်ဖြစ်ကြ၏။ သင်တို့၏ယုံကြည် ခြင်းအရာသည် မြေတပြင်လုံး၌ အနှံ့အပြား ကျော်စောသည်ဖြစ်၍၊ သင်တို့ အကြောင်း ကျော်စောသည်ဖြစ်၍၊ သင်တို့ အကြောင်း ကျောင့် ယေရှခရစ်အားဖြင့်၊ ငါ၏ဘုရား သခင် ကျေးဇူးတော်ကို ရှေးဦးစွာ ငါချီးမွမ်း၏။ ငါသည် သင်တို့ကို မခြားမလပ်အောက်မေ့၍ အစဉ်မ ပြတ်ဆုတောင်းပဌနာပြုသည်ဟု သားတော်၏ ဧဝံဂေလိတရားကို ဟောလျက်၊ အမှုတော်ကို စိတ် ဝိညာဉ်နှင့်တကွ ငါဆောင်ရွက်၍ ငါကိုး ကွယ်သော ဘုရားသခင်သည် ငါ၏အသက် ⁰သေခံဖြစ်တော်မူ၏။ မကြာမမြင့်မှီဘုရားသခင် အလိုတော်အားဖြင့် အဆင်သင့်၍၊ သင်တို့ရှိ ရာသို့ ငါလာရသော အခွင့် တစုံတခုရှိပါမည်အ ¹ကြောင်း ဆုတောင်းပဌာနပြု၏။ သင်တို့သည် မြဲမြံခိုင်ခံ့မည့်အကြောင်း၊ ငါသည် သင်တို့၌ ဝိညာဉ်ဆုကျေးဇူးတစုံတခုကို အပ်ပေးခြင်းငှါ၊ သင်တို့ကိုအလွန်တွေ့မြင်ချင်ပါ၏။

ထို သို့ ဆို သော် ၊ ငါ နှ င့် သ င် တို့ သ ည် ယုံကြည်သော အားဖြင့် အချင်းချင်း အားရ သက်သာခြင်းသို့ ရောက်ကြ မည်အကြောင်းကို ¹³ဆိုလိုသတည်း။ ညီအစ်ကိုတို့၊ ငါသည်အ ခြားသော တပါးအမျိုးသားတို့တွင် အကျိုးကိုရ သကဲ့သို့ သင်တို့တွင်လည်း အကျိုးတစုံတခုကို ရခြင်းငှါ၊ သင်တို့ရှိရာသို့သွားမည်ဟု အဖန် ဖန်အကြံရှိကြောင်းကို သင်တို့မသိဘဲနေစေ ခြင်းငှါ ငါအလိုမရှိ၊ ထိုသို့အကြံရှိသော်လည်း၊ ယခုတိုင်အောင် မြစ်တားသော အကြောင်းရှိ ¹⁴ ၏။ ဟေလသလူဖြစ်စေ၊ လူရိုင်းဖြစ်စေ၊ ပညာ ရှိဖြစ်စေ၊ ပညာမဲ့ဖြစ်စေ၊ လူအမျိုးမျိုးတို့၏ ¹⁵ ကြွေးသည် ငါ၌တင်လျက်ရှိ၏။ သို့ဖြစ်လျှင်၊ ငါတတ်နိုင်သမျှအတိုင်း ရောမမြို့သားဖြစ်သော သင်တို့အား ဧဝံဂေလိတရားကို ဟောခြင်းငှါ စေတနာစိတ်ရှိ၏။ ငါသည်ခရစ်တော်၏ ဧဝံ ဂေလိတရားကြောင့်၊ ရှက်ကြောက်ခြင်းမရှိ။ အကြောင်းမှုကား၊ ထိုတရားသည် ရှေဦးစွာ၌ ယုဒလူ၊ နောက်၌ ဟေလသလူ၊ ယုံကြည်သမှု

သောသူအပေါင်းတို့ကို ကယ်တင် စေသော ဘုရားသခင်၏တန်ခိုးတော်ဖြစ်၏။

အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်းဟူမှုကား၊ ဖြောင့်မတ် သောသူသည် ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် အသက် ²⁴ ရှင်လိမ့်မည် ဟု ကျမ်းစာလာသည်နှင့်အ ညီ၊ ယုံကြည်ခြင်း၌ တည်သောဘုရားသခင်၏ ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားသည်၊ ယုံကြည်ခြင်းအ ဘို့အလိုငှါ ဧဝံဂေလိတရားအားဖြင့် ထင်ရှား ¹⁸ လျက်ရှိ၏။ သမ္မာတရားကိုအဓမ္မဖြင့် ဆီးတား နှိပ်စက်သော သူတို့ ပြုတတ်သော ဘုရားမဲ့နေ ခြင်းအမှု၊ တရားကို လွန်ကျူးခြင်း အမှုအမျိုး မျိုးတို့ တဘက်၌ဘုရားသခင်၏ အမျက်တော် ¹⁹ သည်ကောင်းကင်မှ ထင်ရှားလျက်ရှိ၏။ အဘယ် ကြောင့်နည်းဟူမှုကား၊ သိအပ်သော ဘုရားသ ခင်၏ အကြောင်းအရာတို့သည် သူတို့တွင် ထင် ရှားလျက်ရှိ၏။ ဘုရားသခင်သည် သူတို့အား ²⁰ ပြုတော်မူပြီ။ အဘယ်သို့နည်းဟူမူကား၊ ဖန် ဆင်းတော်မူသော အရာများကို ထောက်ရှုသ ဖြင့်၊ ထာဝရတန်ခိုးတော်နှင့် ထာဝရအဖြစ်တော် တည်းဟူသော မျက်မြင်မရသော ဘုရားသ ခင်၏ အရာတို့သည် ကမ္ဘာတည် သည်ကာ လမှ စ၍ ထင်ရှားလျက်ရှိကြ၏။ ထိုကြောင့်သူ ²¹ တို့သည် ကိုယ်အပြစ်ကို မဖုံးနိုင်ရာ။ အကြောင်း မူကား၊ ထိုသူတို့သည် ဘုရားသခင်ကို သိလျက် ပင်၊ ဘုရားသခင်ကိုချီးမွမ်းသင့်သည် အတိုင်း မချီးမွှမ်းကျေးဇူးတော်ကိုလည်း မသိမမှတ်၊ အချည်းနှီး တွေးဆခြင်း၊ သတိမရှိသောစိတ် ²² နှလုံးကို မိုက်မဲခြင်းသို့ ရောက်ကြ၏။ ပညာရှိ

ယောင်ဆောင်လျက်နှင့် လူမိုက်အရာ၌ တည်

²³ကြသည် ဖြစ်၍၊ မဖေါက်ပြန်မပျက်စီးနိုင်သော ဘုရားသခင်၏ ဂုဏ်တော်ကိုပယ်လျက်၊ ဖေါက် ပြန်ပျက်စီးတတ်သော လူ၏ ရုပ်တု၊ သားငှက်အ စရှိသော တွားတတ်သော တိရစ္ဆာန်၏ရုပ်တုကို ဘုရားသခင်အရာ၌ ချီးမြှောက် ကြ၏။

ထိုကြောင့်သူတို့သည် မိမိတို့ကိုယ်ကာယ၏ အသရေကို အချင်းချင်းရှုတ်ချမည်အကြောင်း၊ ဘုရား သခင်သည် သူတို့ကိုသူတို့၏ ကိလေ သာစိတ်ညစ်ညှူးခြင်း လက်သို့ အပ်လိုက်တော် မှု၏။ သူတို့သည် မှန်သောဘုရားသခင့်အရာ၌ အမှားကိုထားလျက်၊ ဖန်ဆင်းတတ်သော သခင် ကိုပယ်၍ ဖန်ဆင်းအပ်သောအရာကို ဝတ်ပြု ကိုးကွယ်သောသူ ဖြစ်ကြ၏။ ထိုသခင်သည် ထာဝရမင်္ဂလာ ရှိတော်မူ၏။ အာမင်။ ထိုသို့ပြု ကြသောကြောင့် ဘုရားသခင်သည် သူတို့ကို ရှက်ကြောက်ဘွယ်သော ကိလေသာလက်သို့ အပ်လိုက်တော်မူ၏။ အဘယ်သို့နည်းဟူမူကား၊ မိန်းမတို့သည် ပကတိထုံးစံကိုစွန့်၍၊ ပကတိနှင့် ^{27} ဆန့်ကျင်ဘက် ထုံးစံကို လိုက်ကြ၏။ ထိုအတူ၊ ယောက်ျားတို့သည်လည်း မိန်းမနှင့် ဆက်ဆံ ခြင်း ပကတိထုံးစံကိုစွန့်၍ အချင်းချင်းကိလေ သာစိတ်ပူလောင်သဖြင့်၊ ရှက်ကြောက်ဘွယ် သောအမှုကို ယောက်ျားချင်းပြုလျက်၊ မိမိတို့ မှားယွင်းခြင်းနှင့် အလျောက် မိမိတို့အပြစ် ²⁸ဒဏ်ကို ခံရကြ၏။ ထိုသူတို့သည် ဘုရားသ ခင်ကို မသိမမှတ်လိုသည်ဖြစ်၍၊ မလျောက် ပတ်သော အမှုကို ပြုစေမည် အကြောင်း၊ ဘုရား သခင်သည် သူတို့ကို မောဟလက်သို့ အပ် လိုက်တော်မူသည်နှင့်အညီ၊ သူတို့သည်အလုံး စုံသော အဓမ္မကျင့်ခြင်း၊ မတရားသော မေထုန် ကိုပြုခြင်း၊ ဆိုးညစ်ခြင်း၊ လောဘ လွန်ကျူးခြင်း၊ မနာလိုခြင်း၊ ငြူစူခြင်း၊ လူအသက်ကို သတ်ခြင်း၊ ရန်တွေ့ခြင်း၊ လှည့်ဖြားခြင်း၊ သူတပါးကို မြင်

ပျင်းခြင်းတို့နှင့်ပြည့်စုံသောသူ၊ ချောစားသော

30 သူ၊ ဆဲရေးသောသူ၊ ဘုရားသခင်ကိုမုန်းသော
သူ၊ ကြမ်းတမ်းသောသူ၊ မာနထောင်လွှားသော
သူ၊ ဝါကြွား သောသူ၊ မတတ်ကောင်းသော
အတတ်ကိုစီရင်သောသူ၊ မိဘစကားကို နားမ
ထောင်သောသူ၊ သတိမရှိသောသူ၊ သစ္စာပျက်

31 သောသူ၊ မိဘသားမယားစသည်တို့ကို မချစ်
သောသူ၊ ရန်ငြိုးထားသောသူ၊ သနားခြင်း ကရု

32 ဏာစိတ်မရှိသော သူဖြစ်ကြ၏။ ထိုသို့ ကျင့်
သောသူတို့သည် သေပြစ်ကိုခံထိုက်သည်ဟု
ဘုရားသခင်စီရင်တော်မူကြောင်းကို ထိုသူတို့
သည် သိလျက်ပင် ကိုယ်တိုင်ကျင့်သည်သာမ
က၊ ထိုသို့ ကျင့်သောသူတို့၌ အားရဝမ်းမြောက်

🛖 သူတပါးကို စစ်ကြောစီရင်တတ်သော 🚄 သူ၊ သင်သည်ကိုယ်အပြစ်ကို မဖုံးနိုင် ရာ။ အကြောင်းမူကား၊ သင်သည်စစ်ကြောစီ ရင်သော အမှုကိုပင် ကိုယ်တိုင်ပြုသည်ဖြစ်၍၊ သူတပါးကို စစ်ကြောစီရင်သည်တွင် ကိုယ် အပြစ်ရှိကြောင်းကို စီရင်ဆုံးဖြတ်ရာရောက် ² ၏။ ဘုရားသခင်သည် ထိုသို့ပြုသောသူတို့ကို စီရင်တော်မူခြင်း အရာသည် သမ္မာတရားနှင့် ^{3} ညီသည်ကို ငါတို့သိကြ၏။ ထိုသို့သောအမှုကို ကိုယ်တိုင်ပြူလျက်ပင်၊ သူတပါးပြုသည်ကို စစ် ကြောစီရင်သောသူ၊ သင်သည် ဘုရားသခင် စီရင်တော်မူခြင်းနှင့် လွှတ်မည်ဟု ထင်မှတ် ⁴သလော။ ဘုရားသခင်၏ ကျေးဓူးတော်သည် သင့်ကို နောင်တလမ်းသို့ သွေးဆောင်သည်ကို မသိမမှတ်ဘဲ၊ ကြွယ်ဝစွာ ကျေးဇူးပြုတော်မူ ခြင်း၊ သည်းခံတော်မူခြင်း၊ စိတ်ရှည်တော်မူခြင်း ^{5} တို့ကို မထီမဲ့မြင်ပြုသလော။ ထိုသို့ပြုလျှင် စိတ် ခိုင်မာ၍ နောင်တမရသည်နှင့်အညီ ဒေါသနေ့ တည်းဟူသော ဘုရားသခင်၏ တရားတော်ထင်

ရှားသောနေ့၌ ကိုယ်ခံစရာဘို့ အမျက်ဒေါသကို ⁶ ဆည်းပူးသလော။ ဘုရားသခင်သည် လူအသီး သီးတို့အား မိမိတို့ အကျင့်နှင့် အလျောက်အ ⁷ကျိုးအပြစ်ကို ဆပ်ပေးတော် မူလတံ့၊ ကောင်း သောအကျင့်ကို အမြဲကျင့်၍၊ ဘုန်း အသရေ ကို၎င်း၊ မဖေါက်ပြန်သောဇာတိကို၎င်း၊ ရှာသော သူတို့အား ထာဝရအသက်ကို ပေးတော်မူလ ⁸တံ့၊ ငြင်းဆန်သောသဘောရှိ၍၊ သမ္မာတရားကို နားမထောင်ဘဲ မတရားသဖြင့် ကျင့်သောသူတို့ ကိုကား၊ ပြင်းစွာသော ဒေါသအမျက်ထွက်တော် ⁹မူလတံ့၊ ရှေးဦးစွာ၌ ယုဒလူ၊ နောက်၌ဟေလသ လူ၊ ဆိုးညစ်သောအမှုကို ပြုသောသူရှိသမျှတို့ သည် ကြီးစွာ သော ဆင်းရဲဒုက္ခဝေဒနာကို ခံရ ¹⁰ ကြလတံ့၊ ရှေးဦးစွာ၌ယုဒလူ၊ နောက်၌ဟေလ သလူ၊ ကောင်းသော အကျင့်ကိုကျင့်သောသူရှိ သမျှတို့သည် ဘုန်းအသရေချမ်းသာကို ခံစားရ ကြလတံ။

ဘုရားသခင်သည် အဘယ်သူ၏မျက်နှာကို ^{12} မျှမှတ်တော်မမူ။ ပညတ်တရားကို မသိဘဲပြစ် မှားသော သူတို့သည် ပညတ်တရားမဲ့ပျက်စီး ခြင်းသို့ရောက်ကြလိမ့်မည်။ ပညတ်တရားကို သိလျက်ပင်ပြစ်မှားသော သူတို့သည် ပညတ်တ ^{13} ရား၏စီရင်ခြင်းကို ခံရကြလိမ့်မည်။ အကြောင်း မူကား၊ တရားနာသောသူသည် ဘုရားသခင် ရှေ၌ ဖြောင့်မတ်သည်မဟုတ်။ တရားကို ကျင့် သောသူသာလျှင် ဖြောင့်မတ်ရာသို့ ရောက် ¹⁴ လိမ့်မည်။ သာသနာပလူတို့သည် ပညတ်တ ရားတော်ကို မသိဘဲ၊ ကိုယ်အလိုအလျောက် တရားတော်ကို ကျင့်သောအခါ၊ သူတို့သည် ပညတ်တရားတော်ကို မသိဘဲ၊ ကိုယ်ကျင့်တ ရားကို အမှီပြုသဖြင့်၎င်း၊ ကိုယ်ကို ကိုယ်သိသော စိတ်နှလုံးသည် သက်သေခံသဖြင့်၎င်း၊ အချင်း ချင်းဆွေးနွေးဆင်ခြင်၍ အပြစ်တင်လျက်၊ လွတ်

လျက်နေသဖြင့်၎င်း၊ မိမိတို့စိတ်နှလုံးထဲ၌ မှတ် သားသော တရား၏အကျိုးကို ထင်ရှားစွာ ပြကြ ¹⁶ ၏။ ငါဟောပြောသော ဧဝံဂေလိတရားအတိုင်း၊ ဘုရားသခင်သည် ယေရှုခရစ်အားဖြင့် လူတို့၏ မထင်ရှား သော အမှုအရာတို့ကို စစ်ကြော စီရင်တော်မူသောနေ့၌ ထိုသို့စီရင်တော်မူလတံ့။ သင်သည် ယုဒလူဟု သမှတ်ခြင်းကို ခံသော သူ၊ ပညတ်တရားတော်ကို ကိုးစားသောသူ၊ ^{27} ရသည်မဟုတ်လော။ အရေဖျားလှီးခြင်းကို မခံ ဘုရားသခင်ကို အမှီပြု၍ ဝါကြွားသောသူ၊ ^{18} အလိုတော်ကိုသိသောသူ၊ ပညတ်တရားတော်ကို လေ့ကျက်သဖြင့် ခြားနားသောအရာတို့ကို ပိုင်း ¹⁹ခြားထား တတ်သောသူဖြစ်သည်နှင့်၊ လူကန်း တို့အား လမ်းပြသောသူ၊ မှောင်မိုက်၌ နေသော ²⁰ သူတို့ကို လင်းစေသောသူ၊ လူမိုက်တို့ကို ဆုံးမ တတ်သောသူ၊ သူငယ်တို့ကို နည်းပေးသောသူ၊ ပညတ်တရားတော်အားဖြင့် ပညာကို ၎င်း၊ သမ္မာ တရားကို၎င်းရိပ်မိသောသူဖြစ်သည်ဟူ၍၊ ကိုယ် ²¹ ကိုထင်မှတ်တတ်သည်မှန်လျှင်၊ သူတပါးကိုဆုံး မလျက်ပင်ကိုယ်ကို မဆုံးမသလော။ သူ့ဥစ္စာကို မခိုးနှင့်ဟုတရားဟောလျက်ပင် ကိုယ်တိုင်ခိုးသ ²² လော။ သူ့မယားကို မပြစ်မှားနှင့်ဟုဆိုလျက်ပင် ကိုယ်တိုင်ပြစ်မှားသလော။ ရုပ်တုကိုစက်ဆုပ်ရွံ့ ရှာလျက် ပင် ဗိမာန်တော်ကို လုယူဖျက်ဆီးသ ²³လော။ ပညတ်တရားတော်ကိုအမှီပြု၍ ဝါကြွား လျက်ပင် ထိုတရားကို လွန်ကျူး၍ ဘုရားသ ခင်၏ ဂုဏ် အသရေတော်ကို ရှုတ်ချသလော။ ²⁴အကြောင်းမူကား၊ ကျမ်းစာ၌ လာသည်နှင့်အ ညီ၊ တပါးအမျိုးသားတို့သည် သင်တို့အကျင့်ကို ထောက်၍ ဘုရားသခင်၏နာမတော်ကို ကဲ့ရဲ့ ²⁵ တတ်ကြ၏။ သင်သည်ပညတ်တရားကို ကျင့်

လျှင်၊ အရေဖျားလှီးခြင်းအားဖြင့် အကျိုးရှိ၏။

ပညတ်တရားကို လွန်ကျူးလျှင်၊ သင်၏အရေ ဖျားလှီးခြင်းသည် အရေဖျား မလှီးဘဲဖြစ်ပြန်

ထိုမှတပါး၊ အရေဖျားလှီးခြင်းကို မခံ သောသူ သည်တရား၌ ပါသောပညတ်တို့ကို စောင့်ရှောက်လျှင်၊ ထိုသူ၏အရေဖျားမလှီးဘဲ အဖြစ်ကို အရေဖျားလှီးခြင်း အဖြစ်ကဲ့သို့ မှတ် သောသူသည်လည်း ကိုယ်အလိုအလျောက်ပ ညတ်တရားကို ကျင့်လျှင်၊ ကျမ်းစာနှင့်အရေ ဖျားလှီးခြင်းရှိလျက်ပင် ပညတ်တရားကို လွန် ကျူးသောသင်ကို တရားတွေ့၍ အရှုံးခံစေမည် ²⁸မဟုတ်လော။ အကြောင်းမှုကား၊ အပြင်အား ဖြင့်သာ ယုဒလူဖြစ်သောသူသည် ယုဒလူမှန်မ ဟုတ်။ အပြင်အားဖြင့်သာ ကိုယ်အသား အရေ ဖျားလှီးခြင်းသည် အရေဖျားလှီးခြင်း အမှန် ²⁹မဟုတ်။ အတွင်းအားဖြင့် ယုဒလူဖြစ်သော သူသည် ယုဒလူမှန်၏။ အရေဖျားလှီးခြင်း လည်း ကျမ်းဟောင်း တရားအားဖြင့်မဟုတ် ဘဲ၊ ဝိညာဉ်တော်တရားအားဖြင့် စိတ်နှလုံးနှင့် စပ်ဆိုင်၏။ ထိုသို့အရေးဖျားလှီးခြင်းကို ခံသော သူ၏အချီးအမွမ်းသည် လူအလိုနှင့်မဆိုင်၊ ဘုရား သခင့်အလိုတော်နှင့်ဆိုင်သတည်း။

🗖 ထိုသို့ဖြစ်လျှင်၊ ယုဒလူသည်အဘယ်သို့ 🔰 သာသနည်း။ အရေဖျား လှီးခြင်းအားဖြင့် ²အဘယ်အကျိုး ရှိသနည်း။ အထွေထွေသော အကျိုးများစွာရှိ၏။ ထူးမြတ်သော အကျိုးဟူမှု ကား၊ အရေဖျားလှီးခြင်းကို ခံသော ယုဒတို့သည် ဘုရားသခင်၏ ဗျာဒိတ်တော်များကို ခံရကြ ^{3} ၏။ သူတို့တွင် အချို့မယုံသော်လည်း၊ အဘယ် ဆိုဘွယ်ရှိသနည်း။ သူတို့မယုံဘဲနေခြင်းအရာ

သည် ဘုရားသခင်၏သစ္စာတော်ကို ဖျက်နိုင်သ

⁴လော။ မဖျက်နိုင်ရာ။ သို့ဖြစ်၍မိန့်တော်မူချက်
သည် ဖြောင့်ပါ၏။ တရားစီရင်သောအခါ အောင်
မြင်တော်မူ၏ ဟု ကျမ်းစာ၌လာသည်နှင့်အ
ညီ၊ လူခပ်သိမ်းတို့သည် သစ္စာပျက်သော်လည်း၊
ဘုရားသခင်၏ သစ္စာတော်သည် တည်စေသ

⁵တည်း။ ငါတို့၏ မတရားသောအမှုသည် ဘုရား
သခင်၏ ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားတော်ကို ထင်
ရှားစေလျှင်၊ အဘယ် သို့ဆိုရသနည်း။ ဘုရား
သခင်သည် ဒဏ်ပေးတော်မူလျှင်၊ မတရားသော
အမှုကို ပြုတော်မူသလော။ ထိုသို့ဆိုသော် လူသ
ဘောအတိုင်း ငါဆိုသတည်း။

ထိုသို့မဟုတ်ရာ။ ဟုတ်လျှင်လောကသား တို့ကို အဘယ်သို့ စစ်ကြောစီရင်တော်မူမည် ⁷နည်း။ ထိုမှတပါးငါသည် သစ္စာပျက်သောအား ဖြင့် ဘုရားသခင်၏ သစ္စာတော်သည် ဂုဏ်အ သရေတော်ကို တိုးပွါးစေလျှင်၊ ငါ့ကို အပြစ် ရှိသောသူကဲ့သို့ အဘယ်ကြောင့် စီရင်သေးသ ⁸နည်းဟူ၍ မေးပြန်လျှင်၊ ကောင်းသောအကျိုး ရှိစေခြင်းငှါ မကောင်းသော အကျင့်ကို ကျင့် ကြကုန်အံ့ဟု လူအချို့တို့သည် ငါတို့ကို ကဲ့ရဲ့ လျက်၊ ငါတို့စကား ကိုပြန်ပြောသည်အတိုင်း ဆိုဦးမည်လော။ ထိုသို့ဆိုသောသူတို့သည် ကိုယ် ⁹အပြစ် ဒဏ်ကို ခံထိုက်ကြ၏။ ထိုသို့ဖြစ်လျှင် အဘယ်သို့နည်း။ ငါတို့သည် မြတ်သလောဟု မေးပြန်သော်။ အလျှင်းမမြတ်။ အကြောင်းမှု ကား၊ ယုဒလူ၊ ဟေလသလူအပေါင်းတို့သည် အပြစ်ရှိကြောင်းကို အထက်ပြခဲ့ပြီ။

10 ကျမ်းစာလာသည်ကား၊ ဖြောင့်မတ်သောသူ 11 မရှိ၊ တယောက်မျှမရှိ။ နားလည်သောသူမရှိ၊ 12 ဘုရားသခင်ကို ရှာသော သူမရှိ။ လူအပေါင်းတို့ သည် လမ်းလွဲကြပြီ။ တညီတညွတ်တည်း အသုံး မရသောသူဖြစ်ကြပြီ။ ကောင်းသော အကျင့်ကို

 ^{13} ကျင့်သောသူမရှိ၊ တယောက်မျှမရှိ။ သူတို့၏ လည်ချောင်းသည် ဖွင့်ထားသော သင်္ချိုင်းတွင်း ဖြစ်၏။ သူတို့သည်လျှာနှင့် လှည့်စားတတ် ်ကြ၏။ သူတို့နှုတ်ခမ်းအထဲမှာ မြွေဆိုး အဆိပ် ¹⁴အတောက်ရှိ၏။ သူတို့နူတ်သည် ကျိန်ဆဲသော စကား၊ ကြမ်းတမ်းသောစကားနှင့် ပြည့်ဝ၏။ ¹⁵ သူတို့ခြေသည်လူအသက်ကို သတ်ခြင်းငှါ လျင် ¹⁶ မြန်၏။ သူတို့သွားရာလမ်း၌ ပျက်စီးခြင်း၊ ဒုက္ခ ၂ ဆင်းရဲခြင်းရှိ၏။ ချမ်းသာလမ်းကိုသူတို့မသိကြ။ ဘုရားသခင်ကို ကြောက်ရွံ့ရသော အကြောင်း သည် သူတို့မျက်စိ၌ မထင်ဟုကျမ်းစာလာသ ¹⁹ တည်း။ ပညတ်တရား၌ ပါသမျှသောစကားတို့ သည် ပညတ်တရားကို ခံသောသူတို့နှင့် စပ် ဆိုင်သည်ကို ငါတို့ သိကြ၏။ ထိုသို့ဖြစ်၍၊ လောကီသားအပေါင်းတို့သည် စကားတခွန်း ကိုမျှ မပြောနိုင်ဘဲ ဘုရားသခင့် ရှေ့တော်၌ ^{20} အပြစ်တင်သောသူဖြစ်ကြှ၏။ ထိုသို့ပညတ်တ ရားသည် ဒုစရိုက်အပြစ်ကို ထင်ရှားစေသည် ဖြစ်သောကြောင့်၊ ပညတ်တရား၏ အကျင့် အားဖြင့် ဘုရားသခင့်ရှေ့တော်၌ အဘယ်သူမျှ ²¹ ဖြောင့်မတ်ရာသို့ မရောက်ရာ။ ယခုမှုကား၊ ပည တ္တိကျမ်းနှင့် အနာဂတ္တိကျမ်း တို့သည် သက် သေခံသည်နှင့်အညီ၊ ပညတ်တရားနှင့် မစပ် ဆိုင်သော ဘုရားသခင်၏ ဖြောင့်မတ်ခြင်းတ ²² ရားတည်းဟူသော၊ ယေရှုခရစ်ကို ယုံကြည်ခြင်း အားဖြင့်၊ ယုံကြည်သောသူအပေါင်းတို့အဘို့ဖြစ် ၍၊ ထိုသူအပေါင်းတို့ အပေါ် သို့ရောက်သော ဘုရားသခင်၏ ဖြောင့်မတ်ခြင်း တရားသည် ^{23} ထင်ရှားခဲ့ပြီ။ ခြားနားခြင်းအလျှင်းမရှိ။ အဘယ် ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ လူအပေါင်းတို့သည် ဒုစ ရှိက်ကို ပြု၍ဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌ အသရေ ²⁴ပျက်ကြပြီ။ ယေရှုခရစ်ရွေးနှုတ်တော်မူသော အားဖြင့် အဘိုးကို မပေးဘဲ ဘုရားသခင်၏

ကျေးရူးတော်ကြောင့် ဖြောင့်မတ်ရာသို့ ရောက် ²⁵ ရကြ၏။ ဘုရားသခင်သည် သည်းခံတော်မူ၍၊ ²⁶ လွန်ခဲ့ပြီးသောဒုစရိုက်အပြစ်များကို မှတ်တော် မမှုရာတွင်၊ ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားတော်ကို ထင် ရှားစေ ခြင်းငှါ၎င်း၊ ယခုကာလ၌ ဖြောင့်မတ် ခြင်းတရားတော်ကို ထင်ရှားစေ၍၊ ယေရှုကို ယုံကြည်သော သူတို့၏အပြစ်ကို လွှတ်တော် မှုသော်လည်း၊ တရားသဖြင့် ပြုတော်မူခြင်းငှါ ၎င်း၊ ယေရှုခရစ်၏အသွေးတော်ကို ယုံကြည် ခြင်း အားဖြင့်၊ ထိုခရစ်တော်ကို အပြစ်ဖြေစ ရာအကြောင်း ဖြစ်စေခြင်းငှါ ခန့်ထားတော်မှု ^{27} ပြီ။ သို့ဖြစ်လျှင် ဝါကြွားစရာ အကြောင်းကား အဘယ်သို့နည်းဟု မေးသော်၊ ဝါကြွားစရာ အကြောင်းကို ပယ်ပြီးအဘယ်တရားအားဖြင့် ပယ်သနည်း။ အကျင့် တရားအားဖြင့် ပယ်သ လော။ အကျင့်တရားအားဖြင့် ပယ်သည်မဟုတ်။ ²⁸ ယုံကြည်ခြင်းတရားအားဖြင့် ပယ်ပြီ။ ထိုကြောင့် လူမည်သည်ကား၊ ပညတ်တရား၏ အကျင့်မ ရှိဘဲ ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် ဖြောင့်မတ်ရာသို့ ²⁹ ရောက်တတ်သည်ဟုယူရ၏။ ဘုရားသခင်သည် ယုဒလူတို့၏ ဘုရားသာ ဖြစ်တော်မူသလော။ တပါးအမျိုးသားတို့၏ ဘုရားဖြစ် တော်မူသည်မ ဟုတ်လော။ ဟုတ်ပေ၏။ တပါးအမျိုးသား တို့၏ ³⁰ ဘုရားလည်း ဖြစ်တော်မူ၏။ အကြောင်းမူကား၊ အရေဖျားလှီးခြင်းကို ခံသောသူနှင့် မခံသော သူနှစ်ဦးကိုယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် ဖြောင့်မတ် ရာ၌တည်စေတော်မူသော ဘုရားသခင်တဆူ ³¹ တည်း ရှိတော်မူ၏။ သို့ဖြစ်လျှင်၊ ယုံကြည်ခြင်း အားဖြင့်ငါတို့သည် ပညတ်တရားကို ပယ်ကြသ

လော။ အလျှင်းမပယ်၊ သာ၍ တည်စေကြ၏။

ြ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်၊ ငါတို့အဘအာဗြဟံသည် ဧာတိ ပကတိအားဖြင့် အဘယ်အကျိုးကိုရ 2 သနည်း။ အာဗြဟံသည် အကျင့်အားဖြင့် ဖြောင့် မတ်ရာသို့ရောက်သည်မှန်လျှင် ဝါကြွားစရာအ ကြောင်းရှိ၏။ ဘုရားသခင့်ရှေ့တော်၌ ထိုသို့ 3 မဟုတ်။ ကျမ်းစာ၌ အဘယ်သို့လာသနည်း။ အာဗြဟံသည်ဘုရားသခင်ကို ယုံကြည်သည် ဖြစ်၍၊ သူ၏ ယုံကြည်ခြင်းကို ဖြောင့်မတ်ခြင်း 4 ကဲ့သို့ မှတ်တော်မူ၏။ အကျင့်ရှိသောသူမည် သည်ကား၊ ကျေးဇူးအားဖြင့်အကျိုးကို ခံရသည် 5 မဟုတ်။ ခံထိုက်သော အားဖြင့်ခံရ၏။ အကျင့်မ ရှိသောသူမည်သည်ကား၊ မတရားသောသူ၏အ ပြစ်ကိုဖြေသောသူကို ယုံကြည်လျှင်၊ သူ၏ယုံ ကြည်ခြင်းကို ဖြောင့်မတ်ခြင်းကဲ့သို့ မှတ်လျက် ရှိ၏။

6 ထိုအတူ၊ ဘုရားသခင်သည် အကျင့်ကို မထောက်ဘဲလျက်ပေးတော်မူသော ဖြောင့်မတ် ခြင်းကို ရသော သူ၏မင်္ဂလာကို ဒါဝိဒ်သည် ရည် 7 မှတ်၍ ဆိုသည်ကား၊ အပြစ်မှလွှတ်ခြင်း၊ ဒုစရိုက် အပြစ်ကို ဖုံးအုပ်ခြင်းသို့ရောက်သော သူတို့သည် 8 မင်္ဂလာရှိကြ၏။ ထာဝရဘုရားအပြစ်တင်တော် မူခြင်းနှင့် လွတ်သောသူသည် မင်္ဂလာရှိ၏ဟု 9 ပြောဆိုသတည်း။ အရေဖျားလှီးခြင်းကိုခံသော သူတို့သာလျှင် ထိုမင်္ဂလာကို ရကြသလော။ သို့မဟုတ်အရေဖျားလှီးခြင်း ကိုမခံသော လူတို့ သည်လည်း ရကြသလော။ အဘယ်ကြောင့် မေးသနည်းဟူမူကား၊ ယုံကြည်ခြင်းကို အာဗြ ဟံ၌ ဖြောင့်မတ်ခြင်းကဲ့သို့ မှတ်သည်ဟု ဆိုကြ၏။ ထိုသို့ဆိုသော်အဘယ်သို့ မှတ်သနည်း။ အရေ ဖျားလှီးခြင်းကို ခံပြီးမှမှတ်သလော။ မခံ

မှီမှတ်သလော။ ခံပြီးမှမှတ်သည်မဟုတ်။ မခံ ¹¹ မှီမှတ်သတည်း။ အရေဖျားလှီးခြင်းကို မခံဘဲ ယုံကြည်သော သူတို့သည် ဖြောင့်မတ်ခြင်းရှိ ¹²သည်ဟု မှတ်စရာ အကြောင်းရှိစေခြင်းငှါ၊ ငါတို့ အဘအာဗြဟံသည် ထိုသူအပေါင်းတို့၏ အဘ ဖြစ်အံ့သောငှါ၎င်း၊ အရေဖျားလှီးခြင်းကို ခံသည် သာမက၊ ငါတို့အဘအာဗြဟံသည် အရေဖျား လှီးခြင်းကို မခံမှီရှိသောယုံကြည်ခြင်းလမ်းသို့ လိုက်သော သူတို့၏ အဘဖြစ်အံ့သောငှါ၎င်း၊ အာဗြဟံသည် အရေဖျားလှီးခြင်းကိုမခံမှီရှိသော ယုံကြည်ခြင်း၏ဖြောင့်မတ်ခြင်း တံဆိပ်တည်း ဟူသော အရေဖျား လှီးခြင်း၏ လက္ခဏာကို ခံရ ¹³သတည်း။ ထိုမှတပါး၊ ဤလောကကို အမွေခံ စေမည်ဟု ဂတိတော်ကို အာဗြဟံမှစသောသူ၏ အမျိုးအနွယ်တို့ သည် ပညတ်တရားအားဖြင့် ရကြသည်မဟုတ်။ ယုံကြည် ခြင်း၏ဖြောင့်မတ် ခြင်းအားဖြင့် ရကြ၏။ အကြောင်းမှုကား၊ ပညတ်တရားနှင့်ဆိုင်သော သူတို့သည် အမွေခံဖြစ်သည်မှန်လျှင်၊ ယုံကြည်

သူတို့သည် အမွေခံဖြစ်သည်မှန်လျှင်၊ ယုံကြည် ခြင်း တရားကိုပယ်ပြီ။ ဂတိတော်လည်း အချည်း 15 နှီးဖြစ်၏။ ပညတ်တရားသည်ကား အမျက်ဒေါ သနှင့် စပ်ဆိုင်၏။ ပညတ်တရားမရှိလျှင်၊ လွန် 6 ကျူးခြင်း အပြစ်မရှိ။ ထိုကြောင့်၊ ဂတိတော် သည် ပညတ်တရားနှင့်ဆိုင်သော အမျိုးအနွယ် တို့၌ ပြည့်စုံသည်သာမက၊ အာဗြဟံ၏ယုံကြည် ခြင်း တရားနှင့်ဆိုင်သော သူတို့၌ ပြည့်စုံလျက်၊ အာဗြဟံ၏အမျိုးအနွယ်အပေါင်းတို့၌ ပြည့်စုံ မည်အကြောင်း၊ ကျေးဇူးတော်ကြောင့်ဖြောင့် မတ်ရာသို့ရောက်စေခြင်းငှါ၊ ယုံကြည်ခြင်းတ 17 ရားကိုသာ အမှီပြု၍ ရောက်နိုင်၏။ ငါသည် သင့်ကို လူမျိုးအများတို့၏အဘ ဖြစ်စေ၏ဟု

ကျမ်းစာ၌ လာသည်နှင့်အညီ၊ ထိုအာဗြဟံ သည်

ကား၊ သေလွန်သောသူတို့ကို ရှင်စေတော်မှုထ သော၊ မဖြစ်သေးသောအရာတို့ကို ဖြစ်သော အရာကဲ့သို့ မှာထားတော်မူသော ဘုရားသခင် တည်းဟူသော၊ ကိုယ်တိုင် ယုံကြည်သော ဘုရား ရှေ့တော်၌ ခပ်သိမ်းသောငါတို့၏ အဘဖြစ်သ ¹⁸ တည်း။ သင်၏အမျိုးအနွယ်သည် ထိုသို့ဖြစ် လိမ့်မည် ဟူသော ဗျာဒိတ်တော်အတိုင်း၊ မိမိ သည် လူမျိုးအများ တို့၏ အဘဖြစ်မည်ဟု မြော်လင့်စရာအကြောင်းမရှိဘဲလျက်ယုံကြည်၍ ¹⁹ မြော်လင့်လေ၏။ ယုံကြည်အားကြီးသည်ဖြစ်၍ မိမိအသက်သည် အနှစ်တရာလောက်ရှိသဖြင့်၊ မိမိကိုယ်သည်အသေ ကဲ့သို့ ရှိကြောင်းကို၎င်း၊ မိမိခင်ပွန်းစာရာ၏ ဝမ်းသည် သေကြောင်းကို '၎င်း မအောက်မေ့၊ ယုံမှားသောစိတ်နှင့်ကင်း၍ ဘုရားသခင်၏ ဂတိတော်ကို တွေးတောခြင်းမရှိ၊ ယုံကြည်အားကြီးသဖြင့် ဘုရားသခင်ကို ချီးမွမ်း ²¹ ၍၊ ဂတိထားတော်မူသောသူသည် ဂတိတော်အ တိုင်း တတ်နိုင်တော်မူသည်ကို စိတ်စွဲလမ်းလေ ²²၏။ ထိုကြောင့်၊ သူ၏ယုံကြည်ခြင်းကို သူ၏ ^{23} ဖြောင့်မတ်ခြင်းကဲ့သို့ မှတ်တော်မူ၏။ ထိုသို့ မှတ်တော်မူသည်ဟု အာဗြဟံအကျိုး အလို ^{24} ငှါသာ ကျမ်းစာ၌ ရေးထားသည်မဟုတ်။ ငါတို့ အကျိုးအလိုငှါရေးထားသတည်း။ ငါတို့ သခင် ယေရှုကို သေခြင်းမှထမြှောက်စေတော်မူသော သူကိုငါတို့သည် ယုံကြည်လျှင်၊ ထိုယုံကြည် ခြင်းကို ငါတို့၏ဖြောင့်မတ်ခြင်းဟု မှတ်တော်မှု လတံ့။ ထိုသခင်ယေရှုသည် ငါတို့အပြစ်ကြောင့် အပ်နှုံခြင်းကို ခံတော်မူ၏။ ငါတို့သည်ဖြောင့်မတ် ရာသို့ ရောက်မည်အကြောင်း ထမြှောက်တော် မှု၏။

5 ထိုကြောင့်၊ ငါတို့သည် ယုံကြည်ခြင်းရှိ၍ ဖြောင့်မတ်ရာသို့ရောက်လျှင်၊ ငါတို့သခင်

ယေရှုခရစ် အားဖြင့် ဘုရားသခင့်ရှေ့တော်၌ ငြိမ် ²သက်ခြင်းကို ခံစားကြ၏။ ထိုကျေးဇူးတော်ကို ခံစားရသည်အကြောင်းမှာ ယုံကြည်ခြင်းရှိ၍၊ ထိုသခင်အားဖြင့်သာခံစားသော အခွင့်ကို ရကြ ၏။ သို့ဖြစ်၍ ဘုရားသခင်၏ဘုန်းတော်ကို မြော်လင့်၍ ဝါကြွားဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိကြ၏။ ^{3} ထိုမျှမက၊ ဒုက္ခဆင်းရဲခြင်းကိုခံ၍ ဝါကြွား ဝမ်း မြောက်ခြင်းရှိကြ၏။ အကြောင်းမှုကား၊ ဒုက္ခ ဆင်းရဲခြင်းသည် သည်းခံခြင်းကို ပြုစုတတ် ⁴၏။ သည်းခံခြင်းသည်လည်း သက်သေထင် ရှားခြင်းကို ပြူစုတတ်၏။ သက်သေထင်ရှား ခြင်းသည်လည်း မြော်လင့်ခြင်းကို ပြုစုတတ် ^{5} ၏။ ထိုမြော်လင့်ခြင်းသည် ရှက်ကြောက်စရာ အကြောင်းနှင့် ကင်းလွတ်၏။ အဘယ်ကြောင့် နည်းဟူမှု ကား၊ ငါတို့အားပေးတော်မူသော သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော်သည် ဘုရားသ ခင်၏မေတ္တာတော်ကို ငါတို့ စိတ်နှလုံးထဲသို့ ⁶ညွှန်းလောင်းတော်မူ၏။ ငါတို့သည် အကျိုး နည်းရှိစဉ်တွင် အချိန်တန်မှ ခရစ်တော်သည် မတရားသောသူတို့အတွက်ကြောင့် အသေ ⁷ ခံတော်မူ၏။ ဖြောင့်မတ်သောသူအတွက်ကြောင့် အသေခံ မည့်သူရှိခဲ၏။ သူတော်ကောင်းအ တွက်ကြောင့် အသေခံ ဝံ့သောသူရှိကောင်းရှိ ⁸လိမ့်မည် မှန်စေတော့။ ငါတို့သည် အပြစ်ရှိ စဉ်ပင်၊ ခရစ်တော်သည် ငါတို့အတွက်ကြောင့် အသေခံတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ဘုရား သခင်သည် ငါတို့ကို အဘယ်မျှလောက်ချစ်တော်မူသည်ကို ⁹ ငါတို့အား ထင်ရှားစွာပြတော်မူ၏။ သို့ဖြစ်၍ ယခု တွင် အသွေးတော်အားဖြင့် ဖြောင့်မတ်ရာသို့ ရောက်ပြီးမှ၊ ထိုသခင်အားဖြင့် အပြစ် ငရဲမှ ကယ်ချွတ်တော်မူခြင်းသို့ ရောက်မည်ဟုသာ၍ ¹⁰ မြော်လင့်စရာရှိ၏။ အကြောင်းမှုကား၊ ရန်သူ ဖြစ်လျက်ပင် ဘုရားသခင်၏ သားတော်အသေ

ခံတော်မူခြင်းအားဖြင့်၊ ငါတို့ သည် ဘုရားသ ခင်နှင့် မိဿဟာယဖွဲ့ခြင်း ကျေးဇူးတော်ကိုခံရ သည်မှန်လျှင်၊ မိဿဟာယဖွဲ့ပြီးမှ၊ အသက်တော် အားဖြင့် ကယ်တင်တော်မူခြင်းသို့ ရောက်မည် ဟုသာ၍ မြော်လင့်စရာရှိ၏။

ထိုမျှမက၊ ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်အားဖြင့် မိဿဟာယဖွဲ့ရာ ကျေးဇူးကိုယခုခံပြီးလျှင်၊ ထိုသခင်အား ဖြင့် ဘုရားသခင်၌ ဝါကြွားဝမ်း ^{12} မြောက်ခြင်းရှိကြ၏။ ဤအကြောင်းအရာဟူ မှုကား၊ အပြစ်တရားသည် တယောက်သော သူအားဖြင့် ဤလောကသို့ဝင်၍၊ အပြစ်တ ရားအားဖြင့် သေခြင်း တရားဝင်သည်နှင့်အ ညီ၊ လူအပေါင်းတို့သည် အပြစ်ရှိသောကြောင့် သေခြင်းသို့ ရောက်ရကြ၏။ ပညတ်တရားကို မထားမှီတိုင်အောင် ဤလောက၌ အပြစ်ရှိ၏။ အဘယ်ပညတ်တရားကိုမျှ မရှိလျှင်၊ အပြစ် ¹⁴ ရှိသည်ဟု မှတ်စရာမရှိ၊ သို့သော်လည်း အာဒံ လက်ထက်မှစ၍ မောရှေလက်ထက်တိုင်အောင် သေခြင်းတရားသည် အစိုးရ၏။ အာဒံပြစ် မှားသည်နည်းတူ မပြစ်မှားသော သူတို့ကို ပင် အစိုးရ၏။ ထိုအာဒံသည် နောက်လာလ ¹⁵ တံ့သောသူ၏ ပုံပမာဖြစ်သတည်း။ သို့သော် လည်း၊ ပြစ်မှားခြင်းသဘောနှင့် ကျေးဓူးတော် သဘောမတူ၊ အကြောင်းမှုကား၊ လူ တယောက် သည် ပြစ်မှားသောအားဖြင့်၊ လူများတို့သည် သေခြင်းသို့ ရောက်ကြ၏။ တယောက်သောသူ တည်း ဟူသော ယေရှုခရစ်အားဖြင့် ဘုရားသ ခင်၏ ကျေးဇူးတော်နှင့် ကျေးဇူးတော်၏ အကျိုး သည်လူများတို့၌သာ၍ ကြွယ်ဝပြည့်စုံ၏။

ထိုမှတပါး၊ လူတယောက်ပြစ်မှားသောအရာ နှင့် ကျေးဇူးတော်အရာမတူ။ အကြောင်းမူ ကား၊ တရား စီရင်သောအရာမှာ၊ အပြစ်တ ခုကြောင့် ဒစ်ခံစေဟု စီရင်၏။ ကျေးဇူးတော်

အရာမှာ၊ အပြစ်များလျက်ပင် လွှတ်စေဟုစီရင် ¹⁷ ၏။ ထိုမှတပါး၊ လူတယောက်သည် ပြစ်မှား သောကြောင့်၊ ထိုတယောက်သော သူအားဖြင့် သေခြင်းတရား သည် အစိုးရ၏။ ကျေးဓူးတော် ၏ကြွယ်ဝခြင်းကို၎င်း၊ ဖြောင့်မတ်ရာသို့သွင်း ပေးတော်မူခြင်းကို၎င်း ခံရသော သူတို့သည် တယောက်သောသူတည်းဟူသော ယေရှုခရစ် အားဖြင့် အသက်ရှင်လျက်သာ၍ စိုးစံရကြလ ¹⁸တံ့။ ထိုကြောင့်၊ တယောက်သောသူ၏ပြစ်မှား ခြင်းအားဖြင့်၊ လူအပေါင်းတို့သည် အပြစ်စီရင် ခြင်းနှင့် တွေ့ကြုံရကြသည်နည်းတူ၊ တယောက် သောသူ၏ ဖြောင့်မတ်ခြင်းအားဖြင့်၊ လူအပေါင်း တို့သည် အသက်နှင့် ယှဉ်သော ဖြောင့်မတ်ရာသို့ ¹⁹ ရောက်ခြင်းအခွင့်ကို ရကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ တယောက်သောသူသည် နားမထောင်သောအား ဖြင့်၊ လူများတို့သည် အပြစ် ရောက်သည် နည်းတူ၊ တယောက်သော သူသည် နားထောင် သောအားဖြင့်၊ လူများတို့သည် ဖြောင့်မတ်ရာသို့ ^{20} ရောက်ရကြ၏။ ထိုမှတပါး၊ ပညတ်တရားသည် တဖန်ဝင်သဖြင့် ပြစ်မှားသောအပြစ်ပွါးများ၏။ သို့သော်လည်း အပြစ်ပွါး များသည် အရာမှာ ²¹ကျေးမှူးတော်သာ၍ ကြွယ်ဝ၏။ ထိုသို့ဖြစ် လျှင်၊ အပြစ်တရားသည်သေခြင်းအားဖြင့် အစိုး ရသည်နည်းတူ၊ ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ် ပြုစုတော် မူ၍ ကျေးဇူးတရားသည် ထာဝရအသက်နှင့် ယှဉ်သော ဖြောင့်မတ်ရာသို့ သွင်းခြင်းအားဖြင့် အစိုးရ လေအံ့သတည်း။

6 ထိုသို့မှန်လျှင်၊ အဘယ်သို့ပြောရမည်နည်း။ ကျေးဇူးတော်ပွါးများစေခြင်းငှါ အပြစ်တ ²ရားကို ကျင့်၍ နေရမည်လော။ ထိုသို့မနေရ။ အပြစ်တရားမှ စုတေ့သောသူတို့ သည် ထိုတ ³ရား၌ အဘယ်သို့ ရှင်ရဦးမည်နည်း။ ယေရှုခရစ်၌ ဗတ္တို့ခံကိုခံသောသူရှိသမျှတို့သည် အသေ

ခံတော်မူခြင်း၌ ဗတ္တိဇံကိုခံကြသည်ဟု သင်တို့ ⁴ မသိသလော။ ထိုကြောင့်၊ အသေခံတော်မူခြင်း၌ ဗတ္တို့ ကို ခံသောအားဖြင့်၊ ထိုသခင်နှင့် အတူ သင်္ဂြိဟ်ခြင်းကို ခံကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ခရစ်တော်သည် ခမည်းတော်၏ ဘုန်းတန်ခိုး အားဖြင့် သေခြင်းမှထမြှောက်တော် မှုသည် နည်းတူ၊ ငါတို့သည်လည်း အသစ်သောအ ^{5} သက်၌ ကျင်လည်ရကြသတည်း။ တနည်းကား၊ အသေခံတော်မူခြင်း၏ ပုံသဏ္ဌာန်ကိုဆောင်၍၊ ထိုသခင်နှင့်အတူ ငါတို့သည် စိုက်ပျိုးလျက်ရှိ သည် မှန်လျှင်၊ ထမြှောက်တော်မူခြင်း၏ ပုံသ ဏ္ဌာန်ကိုဆောင်၍ စိုက်ပျိုးလျက်ရှိကြလိမ့်မည်။ ^{6} ထိုမှတပါး၊ ငါတို့၏လူဟောင်းသည် ထိုသခင်နှင့် အတူ လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ အသေသတ်ခြင်းကို ခံပြီဟု ငါတို့သိကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ငါတို့ သည် နောက်မှ အပြစ်တရား၏အစေကို မခံစေ ခြင်းငှါ၊ အပြစ်တရား၏ ကိုယ်ကို ဖျက်ဆီးမည် ⁷အကြောင်းတည်း။ သေသောသူသည် အပြစ် ⁸တရား၏ လက်မှ လွတ်လျက်ရှိ၏။ ခရစ်တော် သည် သေခြင်းမှထမြှောက်သောအခါ၊ သေခြင်း ⁹နှင့် အစဉ်ကင်းလွှတ်တော်မူ၏။ သေခြင်းတရား သည် နောက်တဖန်ကိုယ်တော်ကို မအုပ်စိုးရ သည်ကို ထောက်သော်၊ ငါတို့သည် ခရစ်တော် နှင့် အတူသေလျှင်၊ ထိုသခင်နှင့်အတူ ရှင် ¹⁰ လိမ့်မည်ဟုသဘော ရှိကြ၏။ ခရစ်တော်သည် အသေခံတော်မူရာမှာ၊ အပြစ်တရားကြောင့် တကြိမ်သာခံတော်မူ၏။ အသက် ရှင်တော်မူ ရမှာ၊ ဘုရားသခင့်အဘို့ ရှင်တော်မူ၏။

ထိုနည်းတူ သင်တို့သည် အပြစ်တရားနှင့် ဆိုင်သောအရာ၌ကား၊ အသေဖြစ်သည်ဟူ၍ ၎င်း၊ ဘုရားသခင်နှင့်ဆိုင်သောအရာ၌ကား၊ ငါတို့ သခင် ယေရှုခရစ်အားဖြင့် အသက်ရှင်သည် ဟူ၍၎င်း၊ ကိုယ်ကိုကိုယ် ထင်မှတ်ကြလော့။ 12 ထိုကြောင့်၊ သင်တို့၏သေတတ်သော ကိုယ်ခ န္မာ၏တပ်မက်ခြင်းအလိုသို့ လိုက်ရသည်တိုင် အောင်၊ အပြစ်တရားသည် ထိုကိုယ်ခန္ဓာ၌ အစိုး 13 မရစေနှင့်။ သင်တို့၏ကိုယ်အင်္ဂါများကို ဒုစရိုက် လက်နက် ဖြစ်စေ၍၊ အပြစ်တရားအား မဆက် ကြနှင့်။ သေခြင်းမှ ထမြောက်၍ အသက်ရှင် သောသူကဲ့သို့၊ ဘုရားသခင်အား ကိုယ်ကိုကိုယ် 14 ဆက်ကြလော့။ ကိုယ်အင်္ဂါများကိုလည်း သုစ ရိုက်လက်နက် ဖြစ်စေ၍၊ ဘုရားသခင်အားဆက် ကြလော့။ သင်တို့သည် ပညတ်တရားလက်၌မ ရှိ၊ ကျေးဇူးတရားလက်၌ရှိသောကြောင့် အပြစ် လျှင် အဘယ်သို့နည်း၊ ငါတို့သည် ပညတ်တ ရားလက်၌ရှိသောကြောင့်၊ ဒုစရိုက်ကို ပြုရမည်

လော။ ထိုသို့မပြုရ။ အကြင်သူ၏အထံ၌ အစေခံကျွန်ဖြစ်ခြင်းငှါ သင်တို့ဝင်၍ အစေခံ၏၊ ထိုသူသည်သေခြင်း နှင့် ယှဉ်သော အပြစ်တရားဖြစ်စေ၊ ဖြောင့် မတ်ရာသို့ ရောက်ခြင်းနှင့်ယှဉ်သော နားထောင် ခြင်း တရားဖြစ်စေ၊ သင်တို့၏သခင်ဖြစ်သည်ကို ¹⁷မသိကြသလော။ သင်တို့သည် အပြစ်တရား၏ ကျွန်ဖြစ်ဘူးသော်လည်း၊ ယခုတွင်ခံခဲ့ပြီးသော ဩဝါဒနည်းဥပဒေသ စကားကို စေတနာစိတ် နှင့် နားထောင်ကြသည်ဖြစ်၍၊ ဘုရားသခင်၏ ¹⁸ ကျေးမှူးတော်ကြီးလှပေ၏။ သင်တို့သည် အပြစ် တရား၏ လက်မှလွတ်ကြပြီဖြစ်၍၊ ဖြောင့်မတ် ¹⁹ ခြင်းတရား၏ ကျွန်ဖြစ်ကြ၏။ ထိုသို့ ငါဆိုသော်၊ သင်တို့ဇာတိပကတိအတိုင်း ဉာဏ်နည်းသော ကြောင့်၊ လောကီဝေါဟာရအားဖြင့် ဆိုသတည်း။ သင်တို့သည် မိမိတို့ ကိုယ်အင်္ဂါများကို အဓမ္မ အလိုင္ပါ ညစ်ညူးခြင်းတရား၊ အဓမ္မတရား၌ ²⁰ သွင်း၍ ကျွန်ခံစေကြလော့။ သင်တို့သည် အပြစ် တရား၏ ကျွန်ဖြစ်စဉ် ကာလ၊ ဖြောင့်မတ်ခြင်း

²¹ တရား၏လက်မှ လွတ်ကြ၏။ ယခု သင်တို့ရှက် ကြောက်သော ထိုအကျင့်တို့ကို ကျင့်စဉ်အခါ။ အဘယ်အကျိုးကိုရကြသနည်း။ ထိုသို့သောအ ²² ကျင့်သည် သေခြင်း၌ လမ်းဆုံးသတည်း။ ယခု မူကား၊ သင်တို့သည် အပြစ်တရား၏ လက်မှ လွှတ်၍၊ ဘုရားသခင်၏ ကျွန်ဖြစ်ကြသည်နှင့် အညီ၊ သန့်ရှင်းခြင်းအကျိုးကိုရကြ၏။ အဆုံး၌ ²³ လည်း ထာဝရအသက်ကို ရကြလိမ့်မည်။ အပြစ် တရား၏ အခကားသေခြင်းပေတည်း။ ဘုရားသ ခင်ပေးတော်မူသော ဆုကျေးဇူးတော်ကား၊ ငါတို့ သခင်ယေရှုခရစ်အားဖြင့် ထာဝရ အသက်ပေ တည်း။

🗕 ပညတ်တရားကို သိသောညီအစ်ကိုတို့၊ ပညတ် တရားသည် လူကို အသက်ထက် ^{2} ဆုံးမှုသာပိုင်သည်ကို မသိကြသလော။ ဥပ မာကား၊ လင်ရှိသောမိန်းမသည် လင်မသေ မှီတိုင်အောင်၊ ပညတ်တရားအားဖြင့် လင်၌ ချည်နှောင် လျက်ရှိ၏။ လင်သေလျှင်မူကား ^{3} လင်ဝတ်နှင့်လွှတ်၏။ ထိုကြောင့်၊ မိမိလင်မသေ မှီအခြားသော သူ၏ မယားဖြစ်လျှင်၊ မျောက်မ ထားသောမိန်းမဟု ခေါ် ထိုက် ၏။ လင်လေလျှင် မူကား၊ ထိုတရားနှင့်လွတ်သည်ဖြစ်၍၊ အခြား သောသူ၏ မယားဖြစ်သော်လည်း၊ မျောက်မ ထားသောမိန်းမဟု ခေါ် စရာအကြောင်းမရှိ။ ⁴ထိုနည်းတူ၊ ငါညီအစ်ကိုတို့၊ သင်တို့သည် အခြားသော သူတည်းဟူသော၊ သေခြင်းမှ ထမြောက် တော်မူသော သူ၏မယားဖြစ်၍၊ ဘုရားသခင်၏ အလိုတော်နှင့်အညီ တိုးပွါးမည် အကြောင်း၊ ခရစ်တော်၏ ကိုယ်ခန္ဓာအားဖြင့် ^{5} သေ၍ ပညတ်တရားနှင့်ကွာကြ၏။ ငါတို့သည် ဇာတိပကတိ၌ ကျင်လည်သောအခါ၊ အပြစ် နှင့် စပ်ဆိုင်သောစိတ်တို့သည် ပညတ်တရား အားဖြင့်ပေါက်၍ သေခြင်းတရား၏အလိုနှင့်

အညီ တိုးပွါးမည်အကြောင်း၊ ငါတို့၏ကိုယ်အင်္ဂါ များ၌ ပြုပြင် ကြ၏။ ယခုမူကား၊ ကျမ်းစာ၌ ပါသော တရားဟောင်းကို မမှီဘဲ၊ ဝိညာဉ်တော် တရားသစ်ကို မှီ၍ အမှု ဆောင်ရွက်ခြင်းအလို ငှါ၊ ငါတို့သည် အသေသဖြင့် အုပ်ချုပ်သောပ ညတ်တရား၏လက်မှ လွတ်ခြင်းသို့ ရောက်ကြ

သို့ဖြစ်၍ အဘယ်သို့ပြောရမည်နည်း။ ပညတ် တရား၌ အပြစ်ရှိသလော။ အပြစ်မရှိနိုင်ရာ။ သို့ရာတွင် ပညတ်တရားအားဖြင့်သာ အပြစ် သဘောကို ငါသိရ၏။ အဘယ်သို့နည်းဟူမှု ကား၊ လောဘစိတ်မရှိစေနှင့်ဟု ပညတ်တရားမ ⁸ဆိုလျှင်၊ လောဘသဘောကိုငါမသိ။ အပြစ်တ ရားသည် ပညတ်တရားအားဖြင့် အခွင့်ရရှိ၊ ငါ၌ အမျိုးမျိုးသော လောဘတို့ကို ဖြစ်စေ၏။ ပညတ် ⁹တရားမရှိလျှင်၊ အပြစ်တရားသေ၏။ အထက် ကပညတ်တရားမရှိသဖြင့်၊ ငါသည် အသက်ရှင် ၏။ ပညတ်တရားပေါ် သောအခါ အပြစ် တရား ^{10} သည် ရှင်ပြန်၏။ ငါလည်း သေ၏။ အသက်ရှင် ခြင်းနှင့်ဆိုင်သော ပညတ်တရား သည် သေခြင်း ¹¹ နှင့် ဆိုင်သည်ကို ငါတွေ့၏။ အပြစ်တရားသည် ပညတ်တရားအားဖြင့် အခွင့်ရလျှင်၊ ငါ့ကို လှည့် ဖြား၍ ထိုတရားအားဖြင့် ငါ့ကို သတ်လေ၏။ ¹² ထိုကြောင့်၊ တရားတော်သည်သန့်ရင်းခြင်းရှိ ၏။ ပညတ်တရားလည်း သန့်ရှင်းခြင်း၊ ဖြောင့် ¹³ မတ်ခြင်း၊ ကောင်းမြတ်ခြင်းရှိ၏။ သို့ဖြစ်လျှင် ကောင်းမြတ်သောအရာသည် ငါ၌သေခြင်းအ ကြောင်း ဖြစ်သလော။ မဖြစ်နိုင်ရာ။ အပြစ် တရားသည် မိမိသဘောကို ထင်ရှားစေခြင်းငှါ ကောင်းမြတ်သောအရာအားဖြင့် ငါ၌သေခြင်းကို ပြု၍ သေခြင်းအကြောင်းဖြစ်၏။ ထိုသို့ဖြစ်သော ကြောင့် အပြစ်တရားသည် ပညတ်တော်အား ဖြင့် အလွန်အပြစ် နှင့်ပြည့်စုံခြင်းရှိသတည်း။

ထိုမှတပါး ၊ပညတ်တရားသည် ဝိညာဉ်ပ ကတိနှင့် စပ်ဆိုင်သည်ကို ငါတို့သိကြ၏။ ငါမူကား ဧာတိ ပကတိရှိ၏။ အပြစ်တရား ¹⁵လက်၌ ကျေးကျွန်ဖြစ်၏။ အကြောင်းမူကား၊ ငါသည်ကိုယ်ကျင့်သော အကျင့်ကို မနှစ်သက်။ ကျင့်ချင်သော အကျင့်ကိုမကျင့်၊ ရွံ့ရှာသော ^{16} အကျင့်ကို ကျင့်၏။ ထိုသို့ငါသည် မကျင့်ချင် သောအကျင့်ကို ကျင့်လျှင်၊ ပညတ်တရားဖြောင့် ¹⁷သည်ဟု ငါဝန်ခံ၏။ သို့ဖြစ်လျှင်၊ ထိုမကောင်း သောအကျင့်ကို ငါ့ကိုယ်တိုင်ကျင့်သည်မဟုတ်။ ငါ့အထဲ၌နေသော အပြစ် တရားသည် ကျင့်၏။ ¹⁸ ငါ့အထဲမှာ ငါ့ဇာတိပကတိ၌ ကောင်းသော အရာ တစုံတခုမှု မတည်သည်ကို ငါသိ၏။ အကြောင်း မူကား၊ ငါသည်ကျင့်ချင်သော စိတ်ရှိသော်လည်း၊ ကောင်းစွာကျင့်တတ်သောအခွင့်ကိုရှာ၍ မတွေ့ ¹⁹ နိုင်။ ငါသည် ကျင့်ချင်သော အကျင့်ကောင်းကို မကျင့်။ မကျင့်ချင်သော အကျင့်ဆိုးကိုကျင့်၏။ ²⁰ ထိုသို့ငါသည်မကျင့်ချင်သောအကျင့်ကို ကျင့် လျှင်၊ ငါကိုယ်တိုင်ကျင့်သည်မဟုတ်။ ငါ့အ ^{21} ထဲ၌ နေသော အပြစ်တရားသည်ကျင့်၏။ ထိုသို့ ကောင်းသော အကျင့်ကိုငါကျင့်ချင်သောအခါ၊ မကောင်းသောအကျင့်ကို ကျင့်စေတတ်သော ²²တရားကို ငါတွေ့၏။ ငါသည် အတွင်းလူအား ဖြင့် ဘုရားသခင်၏ ပညတ်တရားတော်တို့ နှစ် ²³သက်၏။ သို့သော်လည်း ငါ့ကိုယ်အင်္ဂါများ၌ ရှိသော တရားတပါးသည် စိတ်ဝိညာဉ်တရားကို ဆိုင်ပြိုင် တိုက်လှန်သဖြင့်၊ ငါ့ကိုယ်အင်္ဂါများ၌ ရှိသော အပြစ် တရားလက်သို့ ငါ့ကိုဘမ်းသွား ²⁴ အပ်နှံသည်ကို ငါမြင်၏။ ငါသည်ငြိုငြင်သောသူ ဖြစ်ပါသည်တကား၊ ဤအသေကောင်မှ ငါ့ကို ²⁵အဘယ်သူ ကယ်လွှတ် မည်နည်း။ ငါတို့သ ခင် ယေရှုခရစ်အားဖြင့် ကယ်လွှတ်တော်မူသော ဘုရားသခင်၏ကျေးမှုးတော်ကြီးလှပေ၏။ ထိုသို့

စိတ်ဝိညာဉ်အားဖြင့် ဘုရားသခင်၏ တရားတော် အလိုသို့၎င်း၊ ဧာတိပကတိအားဖြင့် အပြစ်တရား အလိုသို့၎င်း၊ ငါလိုက်တတ်၏။

🔿 ဘု ရား သ ခ င် က ယ် လွှ တ် တော် မူ သော 🔾 ကြောင့် ယေရှုခရစ်၌တည်၍၊ ဧာတိပ ကတိအတိုင်းမကျင့်၊ ဝိညာဉ် ပကတိအတိုင်း ကျင့်သောသူတို့သည် အပြစ်စီရင်ခြင်း နှင့် ^{2} လွတ်ကြ၏။ ယေရှုခရစ်၌တည်၍ အသက်ရှင် စေသော ဝိညာဉ်တော်၏တရားသည် အပြစ် တရား၏ လက်မှ၎င်း၊ သေခြင်းတရား၏ ³လက်မှ၎င်း၊ ငါ့ကိုကယ်လွှတ်ပြီ။ ဧာတိပက တိကြောင့် ပညတ်တရားသည် အားနည်း၍ မတတ်နိုင်သောအမှုကို ဘုရားသခင်ပြု တော်မှု ခြင်းငှါ၊ အပြစ်နှင့်ပြည့်စုံသော ဧာတိပကတိ၏ သဏ္ဌာန်ကို ဆောင်သော မိမိသားတော်ကို စေလွှတ် တော်မူ၍၊ အပြစ်ဖြေဘို့ရာဇာတိပက ⁴တိ၌ အပြစ်ကို ဒဏ်ပေးတော်မူ၏။ အကြောင်း မူကား၊ ဧာတိပကတိအတိုင်းမကျင့်၊ ဝိညာဉ်ပ ကတိအတိုင်း ကျင့်သောငါတို့သည်၊ တရား၌ ပါသောပညတ်တို့ကို စောင့်ရှောက်မည်အ ^{5} ကြောင်းတည်း။ ဧာတိပကတိရှိသောသူတို့ သည် ဧာတိပကတိ နှင့် စပ်ဆိုင်သော အရာတို့ ကိုစွဲလမ်းသော စိတ်သဘော ရှိကြ၏။ ဝိညာဉ် ပကတိရှိသော သူတို့မှုကား၊ ဝိညာဉ် ပကတိနှင့် စပ်ဆိုင်သောအရာတို့ကို စွဲလမ်းသော စိတ်သ ^{6} ဘောရှိကြ၏။ ဧာတိပကတိစိတ်သဘောသည် သေခြင်းအကြောင်းဖြစ်၏။ ဝိညာဉ်ပကတိစိတ် သဘောသည် အသက်ရှင်ခြင်းအကြောင်းနှင့် ⁷ငြိမ်သက်ခြင်းအကြောင်း ဖြစ်၏။ အဘယ် ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ဧာတိပကတိ စိတ်သ ဘောသည် ဘုရားသခင်နှင့်ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်

၏။ ဘုရးသခင်၏ တရားတော်အလို သို့မလိုက် ⁸တတ်။ ထိုမျှမကမလိုက်နိုင်။ ထိုကြောင့် ဧာတိ ပကတိ၌ ကျင်လည်သော သူတို့သည် ဘုရား ⁹သခင်၏ စိတ်တော်နှင့်မတွေ့နိုင်ကြ။ သို့သော် လည်း ဘုရားသခင် ဝိညာဉ်တော်သည် သင် တို့အထဲ၌ ကျိန်းဝပ်တော်မူလျှင်၊ သင်တို့သည် ဧာတိပကတိဘက်၌ရှိကြသည်မဟုတ်။ ဝိညာဉ် ပကတိဘက်၌ ရှိကြ၏။ ခရစ်တော်၏ဝိညာဉ် ကိုမရသော သူမည်သည်ကား ခရစ်တော်နှင့်မ ဆိုင်။ ခရစ်တော်သည် သင်တို့အထဲ၌ရှိတော် မူလျှင်၊ ကိုယ်ကာယသည် အပြစ်ကြောင့်အ သေဖြစ်သော်လည်း ဝိညာဉ်မှုကား ဖြောင့်မတ် ခြင်းကြောင့် အသက်ရှင်လျက်ရှိ၏။ ထိုမျှမက၊ ယေရှုကိုသေခြင်းမှ ထမြှောက်စေတော်မူသော ဘုရား၏ဝိညာဉ်တော်သည် သင်တို့ အထဲ၌ ကျိန်းဝပ်တော်မူလျှင်၊ ခရစ်တော်ကို သေခြင်းမှ ထမြှောက်စေတော်မူသော ဘုရားသည် သင် တို့အထဲ၌ ကျိန်းဝတ်သောမိမိဝိညာဉ်တော်အား ဖြင့်၊ သေတတ်သော သင်တို့၏ ကိုယ်ကာယ ကိုပင် ရှင်စေတော်မူမည်။

12 သို့ဖြစ်၍ ညီအစ်ကိုတို့၊ ငါတို့သည်ဧာတိပ ကတိအတိုင်းကျင့်ရမည်အကြောင်း၊ ဧာတိပက 13 တိ၏ ကျွန် ဖြစ်ကြသည်မဟုတ်။ သင်တို့သည် ဧာတိပကတိအတိုင်းအသက်ရှင်လျှင် သေရ ကြမည်။ ဝိညာဉ်တော်အားဖြင့် ကိုယ်ကာယ ၏အကျင့်တို့ကို သေစေလျှင် အသက်ရှင်ကြ 14 လိမ့်မည်။ ဘုရားသခင်၏ဝိညာဉ်တော် ဆုံးမပဲ့ ပြင်တော် မူသမျှသော သူတို့သည် ဘုရားသခင် 15 ၏သားဖြစ်ကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့ သည် တဖန်ကြောက် ရုံ့တတ်သော ကျွန်၏သ ရသောအခွင့်နှင့် သားဖြစ်ခြင်း၏ သဘောကိုရ

16 ကြပြီ။ ငါတို့သည် ဘုရားသခင်၏သားဖြစ်ကြ
သည်ဟု ဝိညာဉ်တော်သည် ငါတို့၏ဝိညာဉ်နှင့်

17 အတူ သက်သေ ခံတော်မူ၏။ သားမှန်လျှင်အမွေ
ခံ၊ ဘုရားသခင်၏ အမွေခံဖြစ်ကြ၏။ ခရစ်တော်
နှင့်အတူ ဘုန်းဝင်စားမည် အကြောင်း၊ ထိုသ
ခင်နှင့်အတူ ဆင်းရဲဒုက္ခကိုခံရလျှင်၊ ထိုသခင်
နှင့်ဆက်ဆံသောအမွေခံလည်းဖြစ်ကြ၏။

¹⁸ ငါတို့အား ပေါ် ထွန်းလတဲ့သော ဘုန်း ကိုထောက်သော်၊ ယခုမျက်မှောက်ကာလ၌ ခံရသော ဆင်းရဲဒုက္ခကို ပမာဏမပြုထိုက်ဟု ¹⁹ ငါသဘောရှိ၏။ ဤလောကသည် ဘုရားသ ခင့်သားတို့၏ ပေါ် ထွန်းခြင်းအရာကို အလွန် ²⁰ တောင့်တ မြှော်လင့်လျက် နေ၏။ ဤလော

ကသည် အနိစ္စနိုင်ငံသို့အလိုလို လိုက်သည်မ ²¹ဟုတ်။ ဘုရားသခင်သားထူးမြတ်သော လွှတ် ခြင်း ချမ်းသာတည်းဟူသော ဖေါက်ပြန်ပျက် စီးခြင်း အနှောင် အဖွဲ့မှ ကယ်လွှတ်ခြင်း ချမ်း သာကို ဝင်စားမည်ဟု မြော်လင့်ရသော အခွင့်ကို

ပေး၍အနိစ္စနိုင်ငံသို့ လိုက်စေ တော်မူသောသူ၏ ²² အလိုတော်ကြောင့်သာ လိုက်ရ၏။ ဤလောက တနိုင်ငံလုံးသည် ယခုတိုင်အောင် တညီတညွတ်

တည်းညည်းတွား၍ ဆင်းရဲခြင်းဝေဒနာကို ခံရ ²³ သည်ဟုငါတို့သိကြ၏။ ထိုမျှမကဝိညာဉ်တော်၏ ကျေးဇူးတော် အစအဦးကို ခံပြီးသော ငါတို့ သည်လည်း၊ သားအရာ၌ ချီးမြှောက်ခြင်းအ ကြောင်းတည်းဟူသော ကိုယ်ခန္ဓာ ရွေးနှုတ် ခြင်းချမ်းသာကို မြှော်လင့်၍၊ စိတ်နှလုံးအထဲ၌

²⁴ညည်းတွားလျက်နေကြ၏။ ငါတို့သည် မြော်လင့် ခြင်းအားဖြင့် ကယ်တင်တော်မူခြင်းသို့ ရောက် ကြ၏။ မြော်လင့်သောအရာကို တွေ့မြင်လျှင် မြော်လင့်စရာ အကြောင်းမရှိ။ တွေ့မြင်သော အရာကိုအဘယ်ကြောင့် မြော်လင့်ရမည်နည်း။

²⁵ ငါတို့သည် မတွေ့မမြင်သောအရာကို မြော်လင့် လျှင်မူကား၊ ထိုအရာကိုသည်းခံသောစိတ်နှင့် ²⁶ ငံ့လင့်၍ နေကြ၏။ ထိုမှတပါး၊ ငါတို့မတတ် နိုင်သောအရာမှာ ဝိညာဉ်တော်သည် မစတော် မူ၏။ ငါတို့သည်ဆုတောင်း သင့်သည်အတိုင်း အဘယ်ဆုကို တောင်းရမည်ဟုမသိကြ။ သို့ရာ တွင် ငါတို့ဆုတောင်းခြင်းအမှုကို နှုတ်မမြွက် နိုင်သော ညည်းတွားခြင်းအားဖြင့် ဝိညာဉ်တော် ²⁷ သည် စောင့်မတော်မူ၏။ စိတ်နှလုံးကို စစ်တော် မူသောသူသည်လည်း ဝိညာဉ်တော်၏ စိတ် သဘောကိုသိတော်မူ၏။ အကြောင်း မူကား ဝိညာဉ်တော်သည် သန့်ရှင်းသူတို့၏ ဆုတောင်း ခြင်းအမှုကို ဘုရားသခင်၏အလိုတော်နှင့် အညီ စောင့်မ တော်မူ၏။

28 ဘုရားသခင်ကို ချစ်သောသူတည်းဟူသော ကြံစည်တော်မူခြင်းအတိုင်း ခေါ် တော်မူသော သူတို့၏ အကျိုးကို ခပ်သိမ်းသောအရာတို့သည် တညီတညွတ်တည်း ပြုစုကြသည်ကို ငါတို့သိကြ 29 ၏။ ဘုရားသခင်၏သားတော်သည် အများသော ညီတို့တွင် သားဦးဖြစ်တော်မူမည်အကြောင်း၊ ဘုရား သခင်သည် ရှေ့မဆွကသိတော်မူသော သူတို့ကို သားတော်၏ပုံသဏ္ဌာန်နှင့်တညီတည်း ဖြစ်စေခြင်းငှါ ရှေ့မဆွက ခွဲခန့်မှတ်သားတော် 30 မူ၏။ ထိုသို့ ခွဲခန့်မှတ်သားနှင့်သောသူတို့ကို ခေါ် တော်မူ၏။ ခေါ် တော်မူသော သူတို့ကိုလည်း ဖြောင့်မတ်ရာ၌ တည်စေတော်မူ၏။ ထိုသို့ တည် စေတော်မူသော သူတို့ကိုလည်း ချီးမြှောက်တော် မူ၏။

31 သို့ဖြစ်၍ ဤအရာများတို့၌ အဘယ်သို့ ပြောစ ရာရှိသနည်း။ ဘုရားသခင်သည် ငါတို့ဘက်၌ ရှိတော်မူလျှင်၊ အဘယ်သူသည် ငါတို့တဘက်၌ ³² နေနိုင်မည်နည်း။ မိမိသားတော်ရင်းကို မနှမြော ဘဲ၊ ငါတို့ရှိသမျှ အဘို့အလိုငှါ စွန့်တော်မူသော

သူသည်၊ သားတော်နှင့် တကွ ခပ်သိမ်းသောအ ရာတို့ကို ငါတို့အားမပေးဘဲ အဘယ်သို့ နေတော် ³³မှုမည်နည်း။ ဘုရားသခင်ရွေးကောက်တော် မူသော သူတို့ကို အဘယ်သူသည် အပြစ် တင်မည်နည်း။ ဖြောင့်မတ်ရာ ၌တည်စေသော ³⁴သူကား ဘုရားသခင်ပေတည်း။ အပြစ်စီရင် သောသူကား အဘယ်သူနည်း။ အသေခံ၍ခံ သည်သာမက၊ သေခြင်းမှထမြောက်၍ ဘုရားသ ခင်၏ လက်ျာတော်ဘက်၌နေလျက်၊ ငါတို့ အဘို့ ဆုတောင်းသောသူကား ခရစ်တော်ပေတည်း။ ^{35} ခရစ်တော်၏ချစ်ခြင်းမေတ္တာနှင့်ငါတို့ကို အဘယ် ³⁶ သူကွာစေမည်နည်း။ အကယ်စင်စစ် ကိုယ်တော် အတွက် အကျွန်ုပ်တို့သည် အစဉ်မပြတ်အသေ သတ်ခြင်းကို ခံရကြပါ၏။ သတ်ဘို့ရာထားသော သိုးကဲ့သို့ အကျွန်ုပ်တို့ကို သူတပါး မှတ်တတ် ကြပါ၏ဟု ကျမ်းစာလာသည်နှင့်အညီ၊ ဆင်းရဲ

ခြင်းမေတ္တာတော်နှင့် ငါတို့ကို ကွာစေမည်နည်း။ ³⁷ မကွာစေသည်သာမက၊ ငါတို့ကို ချစ်တော်မူ သောသူ၏ ကျေးဇူးတော်ကြောင့်၊ ငါတို့သည် ထိုအမှု ခပ်သိမ်းတို့ကို ခံစဉ်တွင်ပင် အထူးသဖြင့်

ငြိုငြင်ခြင်း၊ ညှဉ်းဆဲနှိပ်စက်ခြင်း၊ မွတ်သိပ်ခြင်း၊

အဝတ်အချည်းစည်းရှိခြင်း၊ ဘေးနှင့်တွေ့ကြုံ ခြင်း၊ ကွပ်မျက် ခြင်းခံရသော်လည်း၊ ထိုအ

မှုတို့တွင် အဘယ်အမှုသည် ခရစ်တော်၏ချစ်

38 အောင်မြင်ကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ သေခြင်း ဖြစ်စေ၊ အသက်ရှင် ခြင်းဖြစ်စေ၊ ကောင်းကင်တ မန်ဖြစ်စေ၊ အထွဋ်အမြတ် ဖြစ်စေ၊ အာဏာတန် ခိုးဖြစ်စေ၊ မျက်မှောက်အရာဖြစ်စေ၊ နောင်လာ

39 လတံ့သောအရာဖြစ်စေ၊ အမြင့်ဖြစ်စေ၊ အနိမ့် ဖြစ်စေ၊ ဤအရာမှစ၍ အဘယ်နိမ္မိတအရာမျှ သည်၊ ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ် အားဖြင့် ခံရသော ဘုရားသခင်၏ မေတ္တာတော်နှင့် ငါတို့ကို မကွာ စေနိုင်ဟု ငါသည်သဘောကျလျက်ရှိ၏။

9 ငါ့ကိုယ်ကိုကိုယ်သိသော စိတ်သည် သန့် ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော်နှင့်တကွ ငါ့ဘက်၌ သက်သေခံလျက်၊ ငါသည်မှသာမပါ၊ ခရစ်တော် ² ရှေ၌ မှန်ကန်စွာ ပြောသည်ကား၊ ငါသည် အလွန် ဝမ်းနည်းခြင်းရှိ၏။ စိတ်နှလုံး ထဲ၌ မခြားမလပ် ^{3} ပူပန်ခြင်းဝေဒနာရှိ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ဧာတိ အားဖြင့် ငါ့အမျိုးသားချင်းဖြစ်သော ငါ့ညီအစ် ကိုတို့အတွက်၊ ငါသည်ကိုယ်တိုင် ခရစ်တော်နှင့် ခွါ၍ ကျိန်ခြင်း ကိုခံချင်လောက်အောင် စိတ်ရှိ၏။ ⁴ ထိုသူတို့သည် ဣသရေလလူဖြစ်၍၊ သားအရာ၌ ချီးမြှောက်ခြင်းနှင့်၎င်း၊ ဘုန်းအာနုဘော်တော်နှင့် ၎င်း၊ ပဋိညာဉ်တရားတို့နှင့်၎င်း၊ ပညတ်တရား ထားခြင်းနှင့် ၎င်း၊ ဝတ်ပြူခြင်းနှင့်၎င်း၊ ဂတိတော် ^{5} တို့နှင့်၎င်း၊ ဆိုင်ကြ၏။ ဘိုးဘေးများတို့နှင့်ဆက် နွယ်သောသူလည်း ဖြစ်ကြ၏။ ခရစ်တော်သည် လည်း၊ ဧာတိအမျိုးအားဖြင့် ထိုသူတို့၏ အမျိုး ဖြစ်တော်မူ၏။ ထိုခရစ်တော်သည်လည်း ခပ် သိမ်းသောအရာတို့ကို အစိုးရတော်မူ၍ ထာဝရ မင်္ဂလာရှိတော်မူသော ဘုရားသခင်ဖြစ်တော်မူ ၏။ အာမင်။

6 ထိုသို့ဆိုသော် ဘုရားသခင်၏ ဂတိတော်မ တည်ဟု ငါမဆိုလို။ အကြောင်းမူကား၊ ဣသ ရေလနှင့် ဆက်နွယ်သော သူအပေါင်းတို့သည် 7 ဣသရလလူမှန် မဟုတ်။ ထိုနည်းတူအာဗြဟုံ၏ အမျိုးအနွယ်ဖြစ်သော သူအပေါင်းတို့သည် အာဗြဟံ၏သားမှန်မဟုတ်။ ဣဓာတ် ၌သာ သင်၏အမျိုး တည်လိမ့်မည်ဟု ဗျာဒိတ်တော် 8 ရှိ၏။ ထိုကြောင့်၊ ဓာတိအမျိုးသားတို့သည် ဘုရားသခင်၏သားမှန်မဟုတ်။ ဂတိတော်နှင့် ဆိုင်သော သားတို့သည် အမျိုးအနွယ်မှန် 9 သည်ဟု မှတ်တော်မူ၏။ ဂတိတော်အချက်ဟူ မူကား၊ ယခုမှစ၍ ကာလ အချိန်စေ့သောအ ခါ၊ ငါလာ၍စာရာသည် သားကို ရလိမ့်မည်ဟု ¹⁰ လာသတည်း။ ထိုမျှမက၊ ရေဗက္ကသည် ငါတို့ အဘဣ္ကဧာက်နှင့် စုံဘက်၍ ပဋိသန္ဓေစွဲယူသော ¹¹အခါ၊ ဘုရားသခင် ရွေးကောက်တော်မူခြင်း နှင့် ယှဉ်သောအကြံတော်သည် အကျင့်အားဖြင့် ဖြင့်တည်မည် အကြောင်း၊ သားမဘွားမှီ၊ ထိုသား တို့သည် ကောင်းသော အကျင့်၊ မကောင်းသော

¹²အကျင့်ကိုမကျင့်မှီ၊ သားအကြီးသည် သားအ ငယ်၌ ကျွန်ခံရလိမ့်မည်ဟု ထိုမိန်းမအား ဗျာဒိတ်

 ^{13} ပေးတော်မူ၏။ ထိုသို့နှင့်အညီ၊ ယာကုပ်ကိုငါချစ် ၏။ ဧသောကို မှန်း၏ဟု ကျမ်းစာလာသတည်း။

¹⁴ သို့ဖြစ်၍၊ အဘယ်သို့ ပြောရမည်နည်း။ ဘုရား သခင်သည် မတရားသောအမှုကို ပြုတော်မှု သလော။ ထိုသို့မပြောရ။

ဘုရားသခင်က၊ ငါသည်ကျေးဇူးပြုလိုသော သူကိုကျေးဇူးပြုမည်။ သနားလိုသောသူကိုလည်း သနား မည်ဟု မောရှေကို မိန့်တော်မူ၏။

¹⁶ ထိုကြောင့်၊ လိုချင်သောသူသည် တတ်နိုင်သည် မဟုတ်။ ပြေးသောသူသည်လည်း တတ်နိုင်သည် မဟုတ်။ ကျေးဇူးပြုတော်မူသော ဘုရားသခင်

¹⁷ သာလျှင် တတ်နိုင် တော်မူ၏။ ကျမ်းစာ၌ ဖာရော ဘုရင်ကိုဆိုသည်ကား၊ ငါ့တန်ခိုးကို သင်၌ ငါပြ ခြင်းငှါ၎င်း၊ ငါ့နာမကို မြေကြီး တပြင်လုံးတွင် ကျော်စောစေခြင်းငှါ၎င်း၊ သင့်ကို ချီးမြှောက်

¹⁸ ခဲ့ပြီဟု ဆိုသတည်း။ ထိုသို့နှင့်အညီ၊ ကျေး<u></u>မူး ပြုလိုသော သူကို ကျေးစူးပြုတော်မှု၏။ ခိုင်မာ စေလိုသော သူကိုလည်း ခိုင်မာစေတော်မူ၏။

¹⁹ သို့ဖြစ်လျှင်၊ ဘုရားသခင်သည်အဘယ်ကြောင့် အပြစ်တင်တော်မူသေးသနည်း။ အဘယ်သူ သည် အလိုတော်ကို ဆီးတားဘူးသနည်းဟု ဆိုမည်လော။

ဘုရားသခင်ကို ငြင်းဆန်သော အချင်းလူ၊ သင်သည်ကား အဘယ်သူနည်း။ လုပ်အပ်သော အရာ သည် လုပ်တတ်သောသူအား၊ အဘယ် ကြောင့် ငါ့ကို ဤသို့လုပ်သနည်းဟု ဆိုရမည် မတည်၊ ခေါ် တော်မူသော သူ၏အလိုတော်အား ²¹လော။ အိုးထိန်းသမားသည် အိုးမြေကို ပိုင် သည် မဟုတ်လော။ အိုးမြေတပုံတည်းနှင့် အိုးမြတ်၊ အိုးယုတ်ကို လုပ်ပိုင်သည်မဟုတ် ²²လော။ ဘုရားသခင်သည် မိမိအမျက်တော် ကိုပြ၍၊ တန်ခိုးတော်ကို ထင်ရှားစေခြင်းငှါ အလိုတော်ရှိလျက်၊ ပျက်စီးခြင်းအဘို့ ပြင် ဆင်သော အမျက်ရာအိုးများတို့ကို အလွန် သည်းခံခြင်းခန္တီနှင့် သည်းခံတော်မူသည် မှန် ²³လှုင် အဘယ်ပြောဘွယ်ရှိအံ့နည်း။ ချီးမြှောက် ခြင်းအဘို့ပြင်ဆင်တော်မူနှင့်သော ကရုဏာခံရာ ^{24} အိုးများတည်းဟူသော၊ ယုဒအမျိုးသားတို့အထဲ မှသာမဟုတ်၊ တပါး အမျိုးသားတို့အထဲမှ ပရော ဖက်ဟောရှေဆိုသည်အတိုင်း ခေါ် တော်မူသော ငါတို့၌ ဘုန်းအာနုဘော်တော် ကြွယ်ဝခြင်းကို ထင်ရှားစေခြင်းငှါ ပြူတော်မူသည် မှန်လျှင်၊ ^{25} အဘယ်ပြောဘွယ်ရှိအံ့နည်း။ ဟောရှေ၏ ကျမ်း စာ၌ လာသည်ကား၊ ငါ၏ လူမဟုတ်သော သူကို ငါ၏လူဟူ၍ ငါခေါ် မည်။ မချစ်သော သတို့သမီး ²⁶ ကိုလည်း အချစ်ဟူ၍ ငါခေါ် မည်။ သင်တို့သည် ငါ၏လူမဟုတ်ဟုပြောဆိုရာ အရပ်၌ နေသောသူ တို့သည်၊ အသက်ရှင်တော်မူသော ဘုရား သခင် ၏သားဟု ခေါ် ဝေါ်ခြင်းကို ခံရကြလိမ့်မည်ဟု ²⁷ လာသတည်း။ ပရောဖက်ဟေရှာယသည်လည်း၊ ဣသရေလ အမျိုးကို ရည်မှတ်၍ ကြွေးကြော် သည်ကား၊ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့သည် သမှ ဒ္ဒရာသဲလုံးနှင့် အမျှများသော်လည်း၊ ကြွင်းသော

သူတို့သာလျှင် ကယ်တင်တော်မူခြင်းသို့ ရောက်

28 ကြလိမ့်မည်။ အမှုတော်ကို တရားသဖြင့် ပြီးစီး စေခြင်းငှါ ဆုံးဖြတ်တော်မူမည်။ ထာဝရဘုရား သည်မြေပေါ် မှာ ဆုံးဖြတ်တော်မူသော အမှုကို 29 ပြုတော်မူလိမ့်မည်ဟု ဆိုသတည်း။ ထိုသို့နှင့်အ ညီ၊ ဟေရှာယသည် အထက်က ဆိုပြန်သည် ကား၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရ ဘုရား သည်ငါတို့၌ မျိုးစေ့ကို ကြွင်းစေတော်မမူလျှင်၊ ငါတို့သည်သောဒုံမြို့ကဲ့သို့ ဖြစ်၍ ဂေါမောရမြို့ နှင့် တူကြုပြီ။

30 ထိုကြောင့်၊ အဘယ်သို့ပြောရမည်နည်းဟူ မူကား၊ ဖြောင့်မတ်ခြင်းကို မှီအောင် မလိုက် သောတပါး အမျိုးသားတို့သည် ဖြောင့်မတ် ခြင်းကို မှီကြ၏။ ထိုသို့ဆိုသော်၊ ယုံကြည် ခြင်းအားဖြင့် မှီသောဖြောင့်မတ်ခြင်းကို ဆိုလို 31 သတည်း။ ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားကိုမှီအောင် လိုက်သော ဣသရေလလူတို့မူကား၊ ဖြောင့်မတ်

ရား၏ အကျင့်အားဖြင့် မလိုက်၊ ပညတ်တရား၏ ³³ အကျင့်အားဖြင့်သာ လိုက်ကြ သတည်း။ ကျမ်း စာ၌လာသည်ကား၊ ထိမိ၍ လဲစရာ ကျောက်၊ မှားယွင်းစရာကျောက်ကို စိအုန်တောင်ပေါ် မှာ ငါချထား၏။ ထိုကျောက်ကို အမှီပြုသောသူ မည် သည်ကား၊ ရှက်ကြောက်ခြင်းမရှိ နိုင်ရာဟုလာ သည်နှင့်မညီ၊ ထိုကျောက်ကို ဣသရေလလူတို့ သည် ထိမိ၍ လဲကြ၏။

နည်း။ ယုံကြည်ခြင်း အားဖြင့်မလိုက်၊ ပညတ်တ

10 ညီအစ်ကိုတို့၊ ဣသရေလလူတို့သည် ကယ်တင်တော်မူခြင်းသို့ ရောက်စေ ခြင်းငှါ၊ ငါ၏စေတနာ အလိုရှိ၍ ဘုရားသခင်ကို ² ဆုတောင်းလေ့ရှိ၏။ ထိုသူတို့သည် မှန်သောပ ညာမရှိသော်လည်း၊ ဘုရားသခင် ဘက်၌ စိတ် အားကြီးသည်ဟု သူတို့အဘို့ ငါသက်သေခံ

 ^{3} ၏။ ထိုသူတို့သည် ဘုရားသခင်၏ ဖြောင့်မတ် ခြင်းတရားကို မသိဘဲ၊ ကိုယ်ဖြောင့်မတ်ခြင်းကို တည်စေခြင်း ငှါ ရှာကြံသောကြောင့်၊ ဘုရား သခင်၏ ဖြောင့်မတ်ခြင်း တရားကို ဝန်မခံ ⁴ကြ့။ ယုံကြည်သောသူအပေါင်းတို့သည် ဖြောင့် မတ်ရာသို့ ရောက်မည်အကြောင်း၊ ပညတ် တရားသည် ခရစ်တော်အားဖြင့် စုံလင်ခြင်း ^{5} ရှိ၏။ မောရှေကလည်း၊ ထိုအကျင့်ကို ကျင့် သောသူသည် ထိုအကျင့်အားဖြင့် အသက်ရှင် လိမ့်မည်ဟု ပညတ်၊ တရားနှင့်စပ်ဆိုင်သော ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားကို ရည်မှတ်၍ ရေးထား ^{6} သတည်း။ ယုံကြည်ခြင်းနှင့်စပ်ဆိုင်သော ဖြောင့် ⁷မတ်ခြင်းတရားဆိုသည်ကား၊ ကောင်းကင်သို့ အဘယ်သူတက်လိမ့်မည်နည်း။ နက်နဲရာထဲသို့ အဘယ်သူဆင်းလိမ့်မည်နည်းဟု စိတ်ထဲမှာ မအောက်မေ့နှင့်ဟု ဆို၏။ ထိုသို့ဆိုသော်၊ ခရစ်တော်ကို ဆောင်ခဲ့ခြင်းငှါကောင်းကင်သို့ အဘယ်သူ တက်လိမ့်မည်နည်း။ ခရစ်တော်ကို သေခြင်းမှ ထမြှောက်စေခြင်းငှါ နက်နဲရာထဲသို့ အဘယ်သူ ဆင်းလိမ့်မည်နည်းဟု ဆိုလိုသ ⁸တည်း။ တဖန်ဆိုသည်ကား၊ တရားတော်သည် သင်နှင့် နီး၏။ သင်၏ နူတ်၌၎င်း၊ သင်၏နှလုံး ၌၎င်း ရှိသည်ဟု ဆို၏။ ထိုသို့ဆိုသော်၊ ငါတို့ ဟောသောယုံကြည်ခြင်း တရားကို ဆိုလိုသ ⁹တည်း။ အဘယ်သို့နည်းဟူမူကား၊ သင်သည် သခင် ယေရှုကိုနှုတ်ဖြင့် ဝန်ခံ၍၊ ဘုရားသခင် သည် သူ့ကို သေခြင်းမှ ထမြှောက်စေတော် မူပြီဟု စိတ်နှလုံးထဲ၌ ယုံကြည်လျှင်၊ ကယ် ¹⁰ တင်ခြင်းသို့ရောက်လိမ့်မည်။ ဖြောင့်မတ်ရာသို့ ¹¹ ရောက်ခြင်းငှါ စိတ်နှလုံးဖြင့် ယုံကြည်ရ၏။ ကယ် တင်ခြင်းသို့ ရောက်ခြင်းငှါ နူတ်ဖြင့် ဝန်ခံရ၏။ ကျမ်းစာလာသည်ကား၊ ထိုကျောက်ကို အမှီပြု

သော သူမည်သည်ကား၊ ရှက်ကြောက်ခြင်းမ ^{12} ရှိနိုင်ရာဟု လာသတည်း။ ယုဒအမျိုး၊ ဟေလ သအမျိုးကိုမရွေး၊ လူ အပေါင်းတို့ကို အစိုး ရသော အရှင်တပါးတည်းရှိ၍၊ ကိုယ်တော်ကို ပဌာနပြူသော သူအပေါင်းတို့၌ ကျေးမှူး ကြွယ် ¹³ ဝတော်မူ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရားကို မူခြင်းသို့ ရောက်ရကြလတံ့။

သို့ရာတွင်၊ မယုံကြည်လျှင် အဘယ်သို့ ပဌနာ ပြူနိုင်မည်နည်း။ သိတင်းမကြားလျှင် အဘယ်သို့ ယုံကြည် နိုင်မည်နည်း။ ဟောပြော သောသူမရှိလျှင် အဘယ်သို့ ကြားနိုင်မည်နည်း။ ¹⁵ လူကို မစေလွှတ်လျှင် အဘယ်သို့ ဟောပြော နိုင် မည်နည်း။ ထိုသို့နှင့်အညီကျမ်းစာလာ သည်ကား၊ ငြိမ်သက်ခြင်း၏ဝမ်းမြှောက်စရာ သိတင်း၊ ကောင်းကျိုး ချမ်းသာ၏ ဝမ်းမြှောက် စရာသိတင်းကို ကြားပြောသော သူ၏ခြေတို့ သည် အလွန်တင့်တယ်စွတကားဟု လာသ ¹⁶ တည်း။ သို့သော်လည်း၊ လူအပေါင်းတို့သည် ဝမ်းမြှောက်စရာသိတင်းကို နားထောင်ကြသည် မဟုတ်။ ပရောဖက် ဟေရှာယ စကားဟူမှုကား၊ အိုထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်တို့ ဟောပြောသော သိတင်းစကားကို အဘယ်သူယုံပါ သနည်းဟု ¹⁷ ဆို၏။ သို့ဖြစ်၍၊ ယုံကြည်ခြင်းသည် ကြားနာ ခြင်း အားဖြင့်ဖြစ်၏။ ကြားနာခြင်းသည်လည်း၊ ဘုရားသခင်၏ စကားတော်အားဖြင့် ဖြစ်၏။ ¹⁸ သို့ရာတွင် လူအပေါင်းတို့သည် မကြားရကြပြီ

လော။ အမှန်ကြားရကြပြီ။ သူတို့၏အသံသည် မြေတပြင် လုံး၌ နှံပြား၍၊ သူတို့၏စကားသည် မြေကြီးစွန်းတိုင်အောင် ရောက်လေပြီဟုငါဆို

¹⁹ ၏။ တဖန်ငါဆိုသည်ကား၊ ဣသရေလလူတို့ သည် ဤအမှုကို မသိကြသလော။ မောရှေ က၊ မရေရသော လူမျိူးအားဖြင့် သင်တို့သည်

ငြူစူသောစိတ်ရှိစေခြင်းငှါ၎င်း၊ ပညာမရှိသော လူမျိုးအားဖြင့် စိတ်ဆိုးစေခြင်းငှါ ၎င်း၊ ငါပြု ²⁰ မည်ဟု ရှေဦးစွာ ဆို၏။ ဟေရှာယသည် သာ၍ ရဲရင့်စွာဆိုသည်ကား၊ ငါ့ကိုမရှာသော သူတို့ သည် ငါ့ကိုတွေ့ရကြ၏။ ငါ၏ အကြောင်းကို မေးမြန်းသောသူတို့၌ ငါထင်ရှားသည်ဟု ဆို၏။ ပဌနာပြူသောသူရှိသမျှတို့သည် ကယ်တင်တော် ^{21} ဣသရေလလူတို့ကို ရည်မှတ်၍ တဖန်မိန့်တော် မူသည်ကား၊ နားမထောင်ငြင်းဆန်တတ်သော လူမျိုးသို့ တနေလုံးငါသည် လက်ဝါးကို ဖြန့်ရ ပြီဟု ဆိုသတည်း။

ြ သို့ဖြစ်လျှင်၊ ဘုရားသခင်သည် မိမိ လူမျိုးကို ပယ်တော်မူပြီလောဟု မေးသော်၊ ပယ်တော်မမှုဟုဆိုရ၏။ ငါပင်ဣ သရေလ လူဖြစ်၏။ အာဗြဟံအမျိူး၊ ဗင်္ယာမိန် ²အနွယ်ဖြစ်၏။ ဘုရားသခင်သည် အထက်က သိမှတ်တော်မူသော မိမိလူတို့ကို ပယ်တော်မမှု။ ^{3} ပရောဖက်ဧလိယက၊ အိုထာဝရဘုရား၊ သူတို့ သည်ကိုယ်တော်၏ ပရောဖက်များကို သတ်ကြ ပါပြီ။ ကိုယ်တော်၏ယစ်ပလ္လင်များကို ဖြိုဖျက် ကြပါပြီ။ အကျွန်ုပ်တယောက်တည်းကျန်ရစ်၍၊ အကျွန်ုပ် အသက်ကိုပင် ရှာကြပါ၏ဟု ဘုရားသ ခင်ရှေ့မှာ ဣသရေလအမျိုးတဘက်၌လျှောက် ထားသည်ဟု ကျမ်းစာ၌ ပါသော အကြောင်းကို ⁴သင်တို့သည် မသိကြသလော။ ထိုသို့လျှောက် သောအခါ၊ အဘယ်သို့ ဗျာဒိတ် ထားတော်မူသ နည်းဟူမှုကား၊ ဗာလရှေ၌ ဒူးမထောက် သောလူ ခုနစ်ထောင်တို့ကို ငါ့အဘို့ ငါကျန်ကြွင်းစေပြီ ^{5} ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ထိုနည်းတူ၊ ယခုကာလတွင်ပင် ကျေးဇူးတော်အတိုင်း ရွှေကောက်တော်မူသော ⁶ အကြွင်းအကျန် ရှိသေး၏။ ကျေးဇူးတော်အား ဖြင့်ရှိလျှင်၊ ကိုယ်ကျင့်သောအကျင့်အားဖြင့်မရှိ၊ ရှိလျှင်ကျေးဓူးသည် ကျေးဓူးမဟုတ်။ ကိုယ်ကျင့် သောအကျင့်အားဖြင့်ရှိလျှင်၊ ကျေးဓူးအားဖြင့်မ

ရှိ၊ ရှိလျှင်ကိုယ်ကျင့်သောအကျင့်သည် အကျင့် ⁷မဟုတ်။ သို့ဖြစ်လျှင်အဘယ်သို့နည်း၊ ဣသရေ လလူတို့သည် ရှာသောအရာကို မတွေ့မရကြ။ ရွေးကောက်တော်မူသော သူတို့သာ တွေ့ရကြ ၏။ ကြွင်းသောသူတို့ကို မှောင်မိုက်ဖုံးလွှမ်း၏။ ⁸ ထိုသို့နှင့်အညီ ကျမ်းစာလာသည်ကား၊ ဘုရား သခင်သည် အိပ်ချင်သောသဘောကို၎င်း၊ မမြင် နိုင်သော မျက်စိကို၎င်း၊ မကြားနိုင်သော နားကို ၎င်း၊ ထိုသူတို့အား ပေးတော်မူပြီဟုလာ၏။ ထိုကျမ်းစာချက်သည် ယနေ့ တိုင်အောင်ပြည့်စုံ ⁹သတည်း။ ဒါဝိဒ်၏စကားဟူမူကား၊ သူတို့စားပွဲ သည် သူတို့၌ ကျော့ကွင်းသော်၎င်း၊ ဂျမ်းသော် ၎င်း၊ ထောင် ချောက်သော်၎င်း၊ ခံထိုက်သော ¹⁰ အပြစ်သော်၎င်း ဖြစ်ပါစေ။ သူတို့သည်မမြင် နိုင်အောင်မျက်စိကွယ်ပါစေ။ သူတို့ကျောသည် လည်း အစဉ်ကုန်းပါစေဟု လာ သတည်း။ သို့ဖြစ်လျှင်၊ ဣသရေလလူတို့သည်လဲ၍ နေရ သည်တိုင်အောင် ထိမိကြပြီလောဟု မေးသော်၊ လဲ၍မနေရကြ။ သူတို့၏စိတ်ကို နှိုးဆော်စရာ အကြောင်း ရှိစေခြင်းငှါ၊ သူတို့၏လဲခြင်းအား ဖြင့် ကယ်တင်တော် မူခြင်း ကျေးဇူးသည်တပါး ^{12} အမျိုးသားတို့၌ သက်ရောက် လေ၏။ သူတို့၏ လဲခြင်းအရာသည် လောကီသားတို့၏ စီးပွါးကို ၎င်း၊ သူတို့၏ရှုံးခြင်းအရာသည်တပါး အမျိုးသား တို့၏ စီးပွါးကို၎င်း ပြုစုလျှင်၊ သူတို့၏ ပြည့်စုံ ခြင်းအရာသည်သာ၍ ပြူစုမည်မဟုတ်လော။ ¹⁸ ထိုသို့ဆိုသော်၊ ငါသည်တပါးအမျိုးသားတို့နှင့် ဆိုင်သော တမန်တော်ဖြစ်သည်နှင့်အညီ၊ ထိုတ မန်တော် ၏ အရာကို ချီးမွမ်းလျက်၊ ငါ့အမျိုး သားချင်းတို့၏ စိတ်ကို တခုခုအားဖြင့်နှိုးဆော် ၍၊ အချို့တို့ကို ကယ်တင်ခြင်းငှါ၊ တပါးအမျိုး ¹⁵ သားဖြစ်သော သင်တို့အားဆိုရသတည်း။ ထိုသူ တို့ကို ပယ်တော်မူခြင်းအရာသည် လောကီ

သားတို့၏ မိဿဟာယဖွဲ့ခြင်းအကြောင်း ဖြစ် လျှင်၊ သူတို့ကို သိမ်းဆည်းတော်မူခြင်းအရာ သည် သေခြင်းမှထမြှောက်ရှင်ပြန်ခြင်းကဲ့သို့ ^{16} ဖြစ်လိမ့်မည် မဟုတ်လော။ အဦးနယ်သော မှန့် စိမ်းသည်သန့်ရှင်းလျှင်၊ တပုံလုံးသန့်ရှင်းလိမ့် မည်။ အမြစ်သန့်ရှင်းလျှင်၊ အခက် အလက် ¹⁷ များလည်း သန့်ရှင်းကြလိမ့်မည်။ အချို့သော အခက်တို့ကို ချိုးဖဲ့ပြီးမှ၊ ရှိင်းသော သံလွှင့်ပင် တည်းဟူသော သင်ကို အထက်ငှတ်၌ ဆက်၍ စိုက်သဖြင့်၊ အခက်များနှင့် အတူသံလွင်ပင်အ မြစ်ကို၎င်း၊ အဆီဩဇာကို၎င်း ဆက်ဆံလျှင်၊ ချိုးဖဲ့သော အခက်တို့ကို ကဲ့ရဲ့ဝါကြွားခြင်းမရှိ ¹⁸ နှင့်။ ဝါကြွားလျှင်မူကား၊ သင်သည်အမြစ်ကို မဆောင်၊ အမြစ်သည် သင့်ကိုဆောင်၏။ ငါ့ကို ဆက်၍စိုက်ခြင်းငှါထိုအခက်တို့ကို ချိုးဖဲ့ ပြီဟု ²⁰ သင်ဆိုပြန်လျှင်၊ မှန်စေတော့။ မယုံကြည်သော စိတ်ရှိသောကြောင့် သူတို့ ကိုချိုးဖဲ့သည်ဖြစ် ၍၊ သင်သည်ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့်သာ တည် __ ၏။ မာနစိတ်မရှိစေနှင့်။ ကြောက်ခြင်းစိတ်ရှိ ²¹ စေလော့။ အကြောင်းမှုကား၊ ဘုရားသခင်သည် ပကတိ အခက်များကို နှမြောတော်မမှုလျှင်၊ ²²သင်တို့ကို နုမြော တော်မူမည်လော။ သို့ဖြစ်၍၊ လဲသောသူတို့၌ ပြင်းစွာ စီရင်တော်မူခြင်းကို၎င်း၊ ကျေးဇူးတော်၌သင်သည် တည်နေလျှင်၊ သင် ၌ပြုတော်မူသော ကျေးဇူးတော်ကို၎င်း၊ ဤနှစ် ပါးကို အောက်မေ့လော့။ ကျေးဇူးတော်၌မတည် မနေလျှင်၊ သင်သည်လည်းခုတ်ပစ်ခြင်းကိုခံရ ²³မည်။ သူတို့သည်မယုံကြည်သောစိတ်ပျောက် လျှင်၊ အပင်၌တဖန် ဆက်၍စိုက်သောအခွင့်ကို ရကြလိမ့်မည်။ သူတို့ကို တဖန်ဆက်၍ စိုက် ²⁴ ခြင်းငှါ ဘုရားသခင်တတ်နိုင်တော်မူ၏။ အဘယ် သို့နည်းဟူမှုကား၊ ပကတိရိုင်းသော သံလွင်ပင်မှ သင့်ကိုခုတ်ယူ၍၊ ကောင်းသော သံလွင်ပင်၌

ပကတိကို မလိုက်ဘဲ ဆက်၍စိုက်သည် မှန်လျှင်၊ ပကတိအခက်ဖြစ်သော ထိုသူတို့သည် မိမိတို့ သံလွင်ပင်၌ ဆက်၍စိုက်သောအခွင့်ကို သာ၍ ²⁵ ရကြမည် မဟုတ်လော။ ညီအစ်ကိုတို့၊ သင်တို့ သည် ဝါကြွားသောစိတ်မရှိစေမည်အကြောင်း၊ တပါးအမျိုးသားအပေါင်း တို့သည် မဝင်မှီတိုင် အောင်၊ ဣသရေလလူအချို့တို့ကို မှောင်မိုက် ဖုံးလွှမ်းခြင်းအကြောင်းတည်းဟူသော နက်နဲ သောအရာကို မသိဘဲနေစေခြင်းငှါ ငါအလိုမရှိ။ ^{26} ထိုသို့ကျမ်းစာနှင့်အညီ၊ ဣသရေလလူ အပေါင်းတို့သည် ကယ်တင်ခြင်းသို့ ရောက်ကြ လိမ့်မည်။ ကျမ်းစာချက်ဟူမူကား၊ ကယ်လွှတ် သောသခင်သည် ဓိအုန်တောင်၌ ပေါ် ထွန်း၍၊ မတရားသော အမှုကို ယာကုပ်အမျိုးသားတို့မှ ²⁷ လွှဲတော်မူလတံ့၊ သူတို့အပြစ်များကို ငါပယ်ရှင်း သောအခါ၊ သူတို့၌ ငါပေးသော ပဋိညာဉ်တ ရားသည် ထိုသို့သော တရားဖြစ်၏ဟု လာသ ²⁸ တည်း။ သူတို့သည် ဧဝံဂေလိတရားအားဖြင့် မူကား သင်တို့အကြောင်းကြောင့် ရန်သူဖြစ် ကြ၏။ ရွေးကောက် တော်မူခြင်းအားဖြင့်မှု ကား၊ ဘိုးဘေးများအကြောင်းကြောင့် ချစ်သူ ²⁹ ဖြစ်ကြ၏။ အဘယ်သို့နည်းဟူမူကား၊ ဘုရား သခင် ပေးသနားတော်မူခြင်း၊ ခေါ် ထားတော် မှုခြင်း ကျေးဇူးသည် ဖောက်ပြန်ခြင်းသဘော ³⁰ မရှိ၊ သင်တို့သည်အထက်က၊ ဘုရားသခင်၏ စကားတော်ကို နားမထောင်ဘဲနေသော်လည်း၊ ယခုတွင် သူတို့ နားမထောင်ခြင်းအမှုအားဖြင့်၊ ³¹သနားတော်မူခြင်း ကို ခံရသကဲ့သို့၊ ထိုနည်း တူ၊ သင်တို့ခံရသော သနားတော်မူခြင်းအား ဖြင့် သူတို့လည်းသနားတော်မူခြင်းကို ခံရမည် အကြောင်း၊ ယခုတွင်သူတို့သည် နားမထောင်ဘဲ ³² နေရကြ၏။ ဘုရားသခင်သည် လူအပေါင်းတို့ကို သနားတော်မူခြင်း အခွင့်ရှိစေခြင်းငှါ လူအပေါင်း

တို့ကို နားမထောင်ခြင်းအဖြစ်၌ ချုပ်ထားတော်
33 မူ၏။ ဘုရားသခင်၏ပညာနှင့် ဉာဏ်တော်သည်
အလွန်ကျယ်ဝန်း နက်နဲစွတကား။ စီရင်တော်
မူချက်တို့ကို အဘယ်သူမျှစစ်၍ မကုန်နိုင်။
ကြွတော်မူရာလမ်းတို့ကို လိုက်၍ရှာသော်လည်း
34 မတွေ့မမှီနိုင်။ ထာဝရဘုရား၏စိတ်တော်ကို
အဘယ်သူသိသနည်း။ ထာဝရဘုရားနှင့်အဘယ်
35 သူသည် တိုင်ပင် ဘက်ပြုသနည်း။ ကျေးဇူး
ဆပ်တော်မူရမည်အကြောင်း၊ ထာဝရ ဘုရား၌
36 အဘယ်သူသည် ကျေးဇူးပြုဘူးသနည်း။ ခပ်
သိမ်းသောအရာတို့သည် ကိုယ်တော်အထဲက
၎င်း၊ ကိုယ်တော်အားဖြင့်၎င်း၊ ကိုယ်တော်အဘို့
အလိုငှါ၎င်း ဖြစ်ကြ၏။ ကမ္ဘာအဆက်ဆက်
ဘုန်းကြီးတော်မူစေသတည်း။ အာမင်။

🖪 🛖 ညီအစ်ကိုတို့၊ အသက်ရှင်ခြင်းလက္ခ 🛮 🚄 ဏာ၊ သန့်ရှင်းခြင်းလက္ခဏာ၊ ဘုရား သခင်နှစ်သက်တော်မူ ဘွယ်သောလက္ခဏာနှင့် ပြည့်စုံသော ယမ်ကို သင်တို့သည် ပူဇော် ၍၊ မိမိကိုယ်ခန္ဓာကို ဘုရားသခင်အား ဆက် __ ကပ်ခြင်းတည်းဟူသော သင်တို့ပြုအပ်သော ဝတ်ကို ပြူမည်အကြောင်း၊ ဘုရားသခင်၏ ကရှ ဏာတော်ကို ထောက်ထား၍၊ သင်တို့ကို ငါတိုက် ^{2} တွန်းနှိုးဆော်ပေ၏။ သင်တို့သည် လောကီပုံသ ဏ္ဌာန်ကို မဆောင်ကြနှင့်။ ကောင်းမြတ်သောအ ရာ၊ နှစ်သက်ဘွယ်သောအရာ၊ စုံလင်သောအရာ တည်းဟူသော ဘုရားသခင်အလိုတော်ရှိသော အရာသည် အဘယ်အရာဖြစ်သည်ကို သင်နိုင် မည်အကြောင်း၊ စိတ်နှလုံးကို အသစ်ပြင်ဆင်၍ ပုံသဏ္ဌာန် ပြောင်းလဲခြင်းသို့ ရောက်ကြလော့။ ³သင်တို့သည် ကိုယ်ကိုထင်သင့်သည် အတိုင်း ထက်လွန်၍ မထင်ဘဲ၊ ဘုရားသခင်သည် လူအ သီးအသီး တို့အား ယုံကြည်ခြင်းကို ဝေပေးတော် မူသည်နှင့်အညီ၊ ကိုယ်ကိုလျောက်ပတ်စွာထင်

ကျေးဇူးတော်ကိုအမှီပြုလျက်၊ သင်တို့တွင် ရှိသ ^{4} မျှသောသူတို့ကိုမှာထား၏။ ဥပမာကား၊ ကိုယ် တခု၌ အင်္ဂါအများရှိသည်ဖြစ်၍၊ ထိုအင်္ဂါအ များသည် ဆောင်ရွက်စရာအမှုတခု တည်း မရှိ ^{5} သကဲ့သို့၊ ထိုအတူ၊ အများဖြစ်သောငါတို့သည် ခရစ်တော်၌တကိုယ်တည်းဖြစ်၍၊ အသီးအသီး ^{6} အင်္ဂါချင်း ဖြစ်ကြ၏။ ထိုသို့ပေးတော်မူသော ကျေးဇူးတော်အတိုင်း ငါတို့သည် အသီးသီးအ ပြားပြားသော ဆုများကိုခံရသည် ဖြစ်၍၊ ပရော ဖက်အရာရှိလျှင်၊ ယုံကြည်ခြင်း၏ပမာဏကို ⁷ရသည်အတိုင်း ပရောဖက်ပြူကြကုန်အံ့။ ဓမ္မ ဆရာအရာရှိလျှင်၊ ဓမ္မဆရာ၏အမှုကို ဆောင် ရွက်ကြကုန်အံ့။ ဆုံးမသြဝါဒပေးသောသူသည် ⁸ ထိုအမှုကိုဆောင်ရွက်စေ။ နှိုးဆော်သွေးဆောင် သောသူသည် ထိုအမှုကို ဆောင်ရွက်စေ။ အစွန့် အကြဲဝေငှသောသူသည် လျစ်လျူသောစိတ်နှင့် ဝေငှစေ။ အုပ်ချုပ်သောသူသည် လုံ့လဝိရိယနှင့် အုပ်ချုပ်စေ။ မစသနားခြင်း အမှုကိုပြုသောသူ သည် စေတနာစိတ်နှင့်ပြုစေ။ မေတ္တာစိတ်သည် လျှိုဝူက်ခြင်းနှင့် ကင်းစေ လော့။ ဆိုးညစ်သောအမှုကို စက်ဆုပ်ရွံ့ရှာကြ လော့။ ကောင်းမွန်သောအမှု၌ မှီဝဲဆည်းကပ် ¹⁰ကြလော့။ ညီအစ်ကိုချစ်ခြင်းအရာမှာ၊ ပကတိ ပေါက်ဘော်ကဲ့သို့ တယောက်ကိုတယောက်စုံ

မက်ကြလော့။ ချီးမွမ်း ခြင်းအရာမှာ၊ သူတပါးကို

အရာမှာ ပျင်းရိခြင်းမရှိဘဲလျက်၊ စိတ်တန်းသဖြင့် သခင်ဘုရား၏အလိုတော်သို့လိုက်၍ အားထုတ် ¹² ကြလော့။ မြော်လင့်လျက် ဝမ်းမြောက်ကြလော့။

ဆင်းရဲဒုက္ခရောက်သောအခါ သည်းခံကြလော့။ ဆုတောင်း ပဌနာပြူခြင်းအမှုကို အမြဲပြူကြလော့။

¹¹ ကိုယ်ထက်ချီးမြှောက်ကြလော့။ အားထုတ်ခြင်း

ရမည် အကြောင်း ငါသည် ကိုယ်ခံရသော

¹³ သန့်ရှင်းသောသူတို့သည် ဆင်းရဲသောအခါ ဝေငှ ပေးကမ်းကြလော့။ အာဂန္ထုတို့အား ဧည့်သည် ¹⁴ဝတ်ကို ကြိုးစား၍ပြုကြလော့။ သင်တို့ကို ညှဉ်း ဆဲသောသူတို့အဘို့ မေတ္တာ ပို့ကြလော့။ ကျိန်ဆဲ ခြင်းကိုမပြု၊ မေတ္တာပို့ခြင်းကိုသာ ပြုကြလော့။ ¹⁵ ဝမ်းမြှောက်သောသူတို့နှင့်အတူ၊ ဝမ်းမြှောက် ခြင်းကို၎င်း၊ ငိုကြွေးသောသူတို့နှင့်အတူ ငိုကြွေး ခြင်းကို ၎င်း ပြူကြလော့။ အချင်းချင်းစိတ် သဘော တညီတညွတ်တည်း ရှိကြလော့။ ဂုဏ် စည်းစိမ်ကိုငဲ့ကွက်ခြင်းမရှိကြနှင့်။ နှိမ့်ချသောသူ တို့ကို အပေါင်းအဘော်လုပ်ကြလော့။ ငါသည် ¹⁷ပညာရှိ၏ဟု ကိုယ်ကိုမထင်ကြနှင့်။ အဘယ် သူကိုမျှ ရန်တုံ့မမှုကြနှင့်။ လူအပေါင်းတို့ရှေမှာ တင့်တယ်လျောက်ပတ်သော အကျင့်ကို ကြံ့စည် ¹⁸ကြလော့။ သင်တို့သည် တတ်နိုင်သမျှအတိုင်း လူအပေါင်းတို့နှင့် အသင့်အတင့်နေကြလော့။ ¹⁹ ချစ်သူတို့၊ သူတပါးသည်သင်တို့ကို ပြစ်မှား လျှင်၊ ကိုယ်တိုင် အပြစ်ပြန်၍ မတုံ့ကြနှင့်။ အမျက်တော်ကို အခွင့်ပေးကြလော့။ ကျမ်းစာ လာသည်ကား၊ ငါသည် အပြစ်တရားကို စီရင် ပိုင်၏။ အပြစ်နှင့်အလျောက် ငါဆပ်ပေးမည်ဟု ^{20} ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။ ထိုကြောင့်သင်၏ ရန်သူသည် မွတ်သိပ်လျှင် လုပ်ကျွေးလော့။ ရေငတ်လျှင် သောက်စရာဘို့ပေးလော့။ ထိုသို့ ပြုလျှင်။ သူ၏ခေါင်းပေါ် ၌ မီးခဲကိုပုံထားလိမ့် မည်။ အဆိုးအာဖြင့် အရှုံးမခံနှင့် အကောင်း အားဖြင့် အဆိုးကို နိုင်လော့။ 13 အစိုရသော မင်းအာဏာစက်၏ အုပ်စိုး ခြင်းကို လူတိုင်းဝန်ခံစေ။ အကြောင်း

မူကား၊ ဘုရားသခင်၏ အခွင့်မရှိလျှင်၊ မင်း အာဏာစက်မရှိ။ အာဏာစက်ရှိသမျှသည်

ဘုရားသခင် ခန့်ထားတော်မူရာဖြစ်သတည်း။

²ထိုကြောင့်၊ မင်းအာဏာကို ဆန်သောသူသည် ဘုရားသခင် စီရင်တော်မူရာကို ဆန်သော သူဖြစ်၏။ ထိုသို့ဆန်သောသူသည် ရာဇ ³ဝတ်ကို ခံရမည်။ မင်းမှုကား၊ ကောင်းသော အကျင့်ကို ကျင့်သောသူကြောက်ဘို့ဖြစ်သည်မ ဟုတ်။ မကောင်းသော အကျင့်ကို ကျင့်သော သူကြောက်ဘို့၏။ မင်းအာဏာကို မကြောက် ဘဲနေချင်သလော။ ကောင်းသော အကျင့်ကို ကျင့်လော့။ ကျင့်လျှင်မင်းအာဏာကြောင့်ချီး ⁴မွမ်းခြင်းကို ခံရလိမ့်မည်။ မင်းသည်ကား၊ သင်၏အကျိုးအလိုငှါ ဘုရားသခင်၏ အစေ ခံဖြစ်၏။ မကောင်းသောအကျင့်ကို ကျင့်လျှင်၊ ကြောက်ခြင်းမရှိစေလော့။ အကြောင်းမှုကား၊ မင်းသည်အချည်းနှီးထားကို ဆောင်သည်မ ဟုတ်။ မကောင်းသောအကျင့်ကို ကျင့်သောသူ တို့ကို အပြစ်တရားစီရင်၍ ရာဇဝတ်ပေးပိုင်သော သူတည်းဟူသော ဘုရားသခင်၏ အစေခံဖြစ် ⁵သတည်း။ ထိုကြောင့်၊ ရာဇဝတ်ကိုကြောက် သောကြောင့်သာ မင်းအာဏာစက်၏အုပ်စိုး ခြင်းကို ဝန်ခံရမည် မဟုတ်။ ကိုယ်ကိုကိုယ် ^{6} သိသော စိတ်ကို ထောက်၍ ဝန်ခံရမည်။ ထိုအ ကြောင်းကြောင့် အခွန်အတုတ်ကို ပေးကြလော့။ မင်းတို့သည် ဘုရားသခင်၏ အမှုစောင့်ဖြစ် ^{7} ၍၊ အမှုတော်ကို အမြဲထမ်းကြ၏။ ထိုကြောင့်၊ လူအသီးအသီးခံထိုက်သည်အတိုင်း ပေးကြ လော့။ အခွန်ကိုခံထိုက်သောသူအား အခွန်ကို ၎င်း၊ အကောက်ကို ခံထိုက်သော သူအား အကောက်ကို၎င်း ပေးကြလော့။ ကြောက်ထိုက် သောသူကို ကြောက်ကြလော့။ ရှိသေထိုက်သော သူကို ရှိသေကြလော့။

⁸ အချင်းချင်းချစ်ခြင်းမေတ္တာမှတပါး အဘယ် ကြွေးမျှ မတင်စေနှင့်။ သူတပါးကိုချစ်သောသူ 9 သည် အကျင့်တရားနှင့်ပြည့်စုံပြီ။ အကြောင်းမူ ကား၊ သူ့မယားကိုမပြစ်မှားနှင့်၊ လူအသက်ကို မသတ်နှင့်၊ သူ့ဥစ္စာကိုမခိုးနှင့်၊ မမှန်သော သက် သေကိုမခံနှင့်၊ သူ့ဥစ္စာကို တပ်မက်လိုချင်သော စိတ်မရှိစေနှင့်ဟူသော ပညတ်မှစ၍ အခြားသော ပညတ် ရှိသမျှတို့သည်၊ ကိုယ်နှင့်စပ်ဆိုင်သော သူကို ကိုယ်နှင့်အမျှ၊ ချစ်လော့ဟူသော ပညတ် တခု၌ အပါအဝင် ဖြစ်ကြ၏။ ချစ်ခြင်းမေတ္တာရှိ သောသူသည် ကိုယ်နှင့် မစပ်ဆိုင်သော သူ၏ အကျိုးကို မဖျက်ဆီးတတ်။ ထိုကြောင့်၊ ချစ် ခြင်းမေတ္တာသည် အကျင့်တရားပြည့်စုံရာ ဖြစ် သတည်း။

ထိုမှတပါး၊ ငါတို့ကို ကယ်တင်သော ကျေးမှူးတော်သည် ငါတို့ ယုံကြည်သော နေ့ရက် ၌နီးသည်ထက် ယခုသာ၍ နီးသောကြောင့်၎င်း၊ ညဉ့်အချိန်ကုန်လှ၍ နေ့အချိန်ရောက်လှသော ကြောင့်၎င်း၊ ယခုအခါ အိပ်ပျော်ရာမှ နိုးရသော အချိန် ရောက်ခဲ့ပြီဟု ငါတို့သည် သိ၍ ကာလအ ချိန်ကို ထောက်လျက်၊ မှောင်မိုက်၏အကျင့်ကို ပယ်ရှား၍၊ အလင်း၏ လက်နက်စုံကို ဝတ် ¹³ ဆင်ဆောင်ရွက်ကြကုန်အံ့။ ပွဲလုပ်ခြင်း၊ ယစ် မျိုးသောက်ကြူးခြင်း၊ မတရားသော မေထုန်၌ မှီဝဲခြင်း၊ ကိလေသာညစ်ညူးခြင်း၊ ရန်တွေ့ခြင်း၊ ဂုဏ်ပြိုင်ခြင်းအမှုတို့ကို ကြဉ်ရှောင်၍၊ နေ့အချိန် ၌ကဲ့သို့ တင့်တယ်လျောက်ပတ်စွာ ကျင့်ဆောင် ပြုမှုကြကုန်အံ့။ သခင်ယေရှုခရစ်ကို ယူတင်ဝတ် ဆောင်ကြလော့။ ကိုယ်ကာယ၏တပ်မက်ခြင်း အလိုငှါ မကြံစည် ကြနှင့်။

14 ယုံကြည်အားနည်းသော သူတို့ကို လက်ခံကြလော့။ သို့ရာတွင် ယုံမှား ဘွယ်သော ပြဿနာတို့ကို ထိုသူနှင့်မဆွေးနွေး ကြနှင့်။ အစာအမျိုးမျိုးကို စားအပ်သည်ဟု လူအ

² ချို့ယုံ၏။ အားနည်းသောသူမှုကား၊ ဟင်းသီး ^{3} ဟင်းရွက်ကိုသာစား၏။ အမျိုးမျိုးကို စားသော သူသည် မစားသောသူကို မထီမဲ့မြင် မပြုစေနှင့်။ မစားသောသူသည်လည်း၊ စားသော သူကိုမစစ် ကြောမစီရင်စေနှင့် အကြောင်းမှုကား၊ ဘုရား ⁴သခင်သည် သူ့ကိုလက်ခံတော်မူပြီ။ သူတပါး ပိုင်သော လူကိုစစ်ကြောစီရင်သော သင်သည် အဘယ်သူနည်း။ သူသည်မိမိသခင်စီရင်သော အားဖြင့်သာအပြစ်လွှတ်ခြင်း၊ အပြစ်ခံခြင်းသို့ ရောက်ရ၏။ သူသည်အပြစ်လွှတ်ခြင်းသို့ရောက် လိမ့်မည်။ အကြောင်းမှုကား၊ ဘုရားသခင်သည် သူ၏ အပြစ်ကို လွှတ်ခြင်းငှါ တတ်နိုင်တော် ^{5} မှု၏။ နေ့ရက်တရက်ထက်တရက် သာ၍မြတ် သည်ဟု လူအချို့ထင်တတ်၏။ လူအချို့မထင်။ ⁶လူတိုင်းမိမိ စိတ်သဘောကျပါစေ။ နေ့ရက်ကို စောင့်သောသူသည် သခင်ဘုရားကို ထောက်၍ စောင့်၏။ နေ့ရက်ကို မစောင့်သော သူသည် လည်း၊ သခင်ဘုရားကို ထောက်၍ မစောင့်ဘဲနေ ၏။ စားသောသူသည်သခင်ဘုရားကို ထောက် သောစိတ်နှင့် စား၍ ကျေးဇူးတော်ရှိသည်ဟု ဝန်ခံ၏။ မစားသော သူသည်လည်း၊ သခင် ဘုရားကို ထောက်သောစိတ်နှင့် မစားဘဲနေ ⁷၍၊ ကျေးဇူးတော်ရှိသည်ဟုဝန်ခံ၏။ ငါတို့တွင် အဘယ်သူမျှကိုယ်အဘို့အလိုငှါ အသက်မရှင်။ ^{8} အဘယ်သူမျှကိုယ်အဘို့အလို့ငှါမသေ။ အသက် ရှင်လျှင်၊ သခင်ဘုရားအဘို့ အလိုငှါ ရှင် ၏။ သေလျှင်လည်း၊ သခင်ဘုရား အဘို့အ လိုငှါ သေ၏။ ထိုကြောင့်အသင်ရှင်သည်ဖြစ်စေ၊ သေသည် ဖြစ်စေ၊ သခင်ဘုရားဆိုင်တော်မူ၏။ ⁹အကြောင်းမူကား၊ ခရစ်တော်သည်၊ သေသော သူတို့ကို၎င်း၊ ရှင်သောသူတို့ကို၎င်း၊ အစိုးရသော အရှင် ဖြစ်လိုသောငှါ အသေခံ၍၊ ခံပြီးမှအသက် ရှင်ပြန် တော်မူ၏။

10 သင်သည် ညီအစ်ကိုချင်းကို အဘယ် ကြောင့် စစ်ကြောစီရင်သနည်း။ ညီအစ်ကို ချင်းကို အဘယ် ကြောင့် မထီမဲ့မြင်ပြုသ နည်း။ ငါတို့ရှိသမျှသည် ခရစ်တော်၏ တရား 11 ပလ္လင်တော်ရှေ့သို့ ရောက်ရကြမည်။ ကျမ်းစာ လာသည်ကား၊ ငါအသက်ရှင်တော်မူသည်ဖြစ် ၍၊ ငါ့ရှေ့၌ လူတိုင်းဒူးထောက်ရမည်။ ဘုရား သခင်အားလူတိုင်းမိမိနှုတ်နှင့် သစ္စာခံရမည်ဟု 12 ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။ သို့ဖြစ်၍၊ ငါတို့ရှိသ မျှသည် ဘုရားသခင် စစ်ကြောတော်မူခြင်းကို ခံရကြမည်။

ထိုကြောင့်၊ ငါတို့သည် ယခုမှစ၍ အချင်းချင်း

မစစ်ကြောမစီရင်ဘဲ နေကြကုန်အံ့။ ညီအစ်ကို ချင်း ထိမိ၍ လဲစရာအခွင့်၊ မှားယွင်းစရာအ ခွင့်မရှိစေမည်အကြောင်း သာ၍ စီရင်ကြကုန် အံ့။ အဘယ်အစာမှု ပကတိအတိုင်း မညစ် ညူးကြောင်းကို၊ ငါသည်သခင်ယေရှုကို အမှီ ပြူလျက်သဘော ကျ၍ အမှန်သိ၏။ သို့သော် လည်း၊ ညစ်ညူးသည်ဟု အကြင်သူသည်ထင် ¹⁵ ၏။ ထိုသူ၌ ညစ်ညူး၏။ သင်၏ညီအစ်ကိုသည် သင်စားသော အစာကြောင့် စိတ်နာရလျှင်၊ သင် သည်မေတ္တာတရားကို မကျင့်။ ခရစ်တော်သည် အသေခံတော်မူသော ကျေးဇူးတော်ကို ခံသော သူကိုသင်၏ အစာအားဖြင့် အကျိုး မနည်းစေ ¹⁶ နှင့်။ သင်တို့သည် အခွင့်သည်အမှုမှာ ကဲ့ရဲ့စရာ အကြောင်းမရှိစေနှင့်။ ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော် သည် အစားအသောက်၌ မတည်။ ဖြောင့်မတ် ခြင်း၊ ငြိမ်သက်ခြင်း၊ သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော် အားဖြင့် ခံရသော ဝမ်းမြောက်ခြင်း၌ တည်၏။ ¹⁸ ထိုသို့ကျင့်၍ ခရစ်တော်၏အမှုကို ဆောင်ရွက် သောသူသည် ဘုရားသခင့်ရှေ၌ နှစ်သက်ဘွယ်၊ လူတို့ တွင် ချီးမွမ်းဘွယ်ဖြစ်၏။ ထိုကြောင့်၊ ငြိမ် သက်ခြင်းနှင့်၎င်း၊ အချင်းချင်းတည်ဆောက်ခြင်း

နှင့်၎င်း ယှဉ်သောအရာတို့ကို မှီအောင်လိုက်ကြ ^{20} ကုန်အံ့။ ဘုရားသခင်၏ အမှုတော်ကို သင်၏ အစာအလိုငှါ မဖျက်ဆီးနှင့်။ အစာအမျိုးမျိုးတို့ သည် စင်ကြယ်၏။ သို့သော်လည်း သူတပါးထိ မိ၍ လဲစရာအကြောင်းနှင့် စားသော သူသည် ²¹ အပြစ်ရှိ၏။ အမဲသားကိုစားခြင်း၊ စပျစ်ရည် ကိုသောက်ခြင်း ကိစ္စမှစ၍၊ ညီအစ်ကိုထိမိ၍ လဲစရာအကြောင်း၊ မှားယွင်း စရာအကြောင်း၊ အားနည်းစရာအကြောင်းများကို ရှောင်အပ်၏။ ²² သင်သည်ယုံခြင်းရှိလျှင် ကိုယ်အလိုအလျောက် ဘုရားသခင့်ရှေ၌ ရှိစေလော့။ ကိုယ်လက်ခံသော အမှုမှာ ကိုယ်ကိုမစစ်ကြော မစီရင်သောသူသည် ²³ မင်္ဂလာရှိ၏။ ယုံမှားသောသူသည် စားလျှင်၊ ယုံသောစိတ် မရှိဘဲ စားသောကြောင့် အပြစ်စီ ရင်ခြင်းကိုခံရ၏။ ယုံသောစိတ်မရှိဘဲ ကျင့်သ မျှသော အကျင့်တို့သည် အပြစ်ရှိကြ၏။ 15 သို့ဖြစ်၍၊ အားရှိသောငါတို့သည် ကိုယ် အလိုသို့မလိုက်၊ အားနည်းသောသူ တို့၏ အားနည်းခြင်းကို သည်းခံရကြမည်။ ² ထိုသို့ငါရှိသမျှသည်ကိုယ်နှင့်စပ်ဆိုင်သော သူ၏ အကျိုးကို ထောက်၍၊ သူ့ကိုတည်ဆောက် စေခြင်းငှါ သူ၏ အလိုသို့ လိုက်ကြကုန်အံ့။ ³အကြောင်းမူကား၊ ခရစ်တော်သည်ကိုယ်အ လိုသို့ မလိုက်။ ကျမ်းစာလာသည်အတိုင်း ကဲ့ရဲ့ ခြင်းကို ခံရတော်မှု၏။ ကိုယ်တော်ကို ကဲ့ရဲ့သော သူတို့၏စကားသည် အကျွန်ုပ်အပေါ် သို့ ရောက် ⁴ပါ၏ဟု ကျမ်းစာလာ သတည်း။ ငါတို့သည် ကျမ်းစာ၌ပါသောသည်းခံခြင်း၊ သက်သာခြင်း အကြောင်းများကိုအမှီပြု၍ မြော်လင့်ရ သော အခွင့်ရှိစေခြင်းငှါ၊ ကျမ်းစာ၌ အထက်ကရေး ထားသမျှသည် ငါတို့ကို ဆုံးမသြဝါဒပေး၍ ^{5} ရေးထား သတည်း။ သင်တို့သည် ငါတို့ သခင် ယေရှုခရစ်၏ ခမည်းတော်တည်းဟူသော ဘုရား

သခင်ကို တညီ တညွတ်တည်း နှုတ်မြွက်၍ 6 ချီးမွမ်းစေခြင်းငှါ၊ ယေရှုခရစ်၏အလိုတော်အ တိုင်း အချင်းချင်း စိတ်တညီတညွတ်တည်းရှိကြ မည်အကြောင်း၊ သည်းခံ ခြင်း၊ သက်သာခြင်း၏ အရှင်၊ ဘုရားသခင်သည် ကယ်မ သနားတော် 7 မူပါစေသော။ ခရစ်တော်သည် ဘုရားသခင် ၏ဘုန်းတော်ကို ထင်ရှားစေလျက်၊ သင်တို့ ကိုလက်ခံ တော်မူသည်နည်းတူ၊ သင်တို့သည် တယောက်ကိုတယောက်လက်ခံကြလော့။

တဖန်ငါဆိုသည်ကား၊ ယေရှုခရစ်သည် ဘုရား သခင်၏ သစ္စာတော်ကို ထောက်၍၊ ဘိုးဘေး များခံရသော ဂတိတော်တို့ကိုတည်စေခြင်းငှါ၊ ⁹အရေဖျားလှီးခြင်းကိုခံသော သူတို့၏အမှုကို ဆောင်ရွက်တော်မူ၏။ တပါးအမျိုးသားတို့သည် လည်း၊ ဘုရားသခင်၏ကရုဏာတော်ကို အံ့သြ ချီးမွမ်းကြလိမ့်မည်။ ထိုသို့နှင့်အညီ ကျမ်း စာလာသည်ကား၊ ထိုကြောင့်တပါးအမျိုးသား တို့တွင် ကျေးဇူးတော်ကို အကျွန်ုပ်ချီးမွမ်း၍၊ နာမတော်ကို ထောမနာသီချင်း ဆိုပါမည်ဟု ^{10} လာသတည်း။ တဖန်လာသည်ကား ၊ တပါးအ မျိုးသားတို့၊ သင်တို့သည် ဘုရားသခင်၏လူမျိုး နှင့်အတူ ဝမ်းမြှောက် ခြင်းရှိကြလော့ဟုလာ၏။ ¹¹ တဖန်ကား၊ လူမျိုးအပေါင်းတို့၊ ထာဝရဘုရားကို ချီးမွမ်းကြလော့။ လူအနွယ်အပေါင်းတို့၊ အလွန် ¹² ချီးမွမ်း ကြလော့ဟုလာ၏။ တဖန်ဟေရှာယဆို သည်ကား၊ ယေရှဲ၏ အမြစ်ပေါက်၍ တပါး အမျိုးသားတို့ကို အုပ်စိုးခြင်းငှါ ပေါ် ထွန်းသော သူဖြစ်လိမ့်မည်။ ထိုသူကို တပါးအမျိုးသားတို့ ¹³သည် ကိုးစားကြလိမ့်မည်ဟုဆိုသတည်း။ သင် တို့သည်သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်၏ တန်ခိုး အားဖြင့် မြော်လင့်ခြင်းပါရမီနှင့်ကြွယ်ဝစေခြင်း ငှါ၊ ယုံကြည်သောစိတ်ရှိ၍ ဝမ်းမြှောက်သက် သာခြင်း အမျိုးမျိုးတို့နှင့်ပြည့်စုံမည်အကြောင်း၊

မြော်လင့် ခြင်း၏အရှင်၊ ဘုရားသခင်သည် ကယ် မသနားတော်မူပါ စေသော။

14 ညီအစ်ကိုတို့၊ သင်တို့သည် ကောင်းသော ပကတိ သဘောနှင့် ပြည့်စုံ၍ အရာရာတို့ကို သိနားလည်သဖြင့်၊ အချင်းချင်းဆုံးမခြင်းငှါ တတ်နိုင်သည်ကို ငါသဘော ကျလျက်ရှိ၏။

15 သို့သော်လည်း၊ သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်သည် သန့်ရှင်းစေတော်မူသော နှစ်သက်ဘွယ်ရာ ပူဇော်သက္ကာတည်းဟူသော တပါးအမျိုးတို့ကို ပူဇော်ခြင်းငှါ ငါသည် ဘုရားသခင်၏ ဧဝံဂေ လိတရားကိုဟော ပြောသောအမှုကို ဆောင်

¹⁶ ရွက်၍၊ တပါးအမျိုးသားတို့တွင် ယေရှုခရစ်၏ အမှုဆောင်ဖြစ်မည်အကြောင်း၊ ဘုရားသခင် သည် ငါ၌အပ်ပေးတော်မူသော ကျေးဇူးတော်ကို ငါအမှီ ပြု၍၊ ညီအစ်ကိုတို့၊ သင်တို့ကို သတိ ပေးလျက်သာ၍ ရဲရင့်စွာ ရေးလိုက်ပါ၏။

¹⁷ ထိုကြောင့်၊ ဘုရားသခင်နှင့်စပ်ဆိုင်သောအရာ တို့၌ ငါသည် ယေရှုခရစ်ကို အမှီပြု၍ ဝါကြွား ¹⁸ ဝမ်းမြောက် ခြင်းအကြောင်းရှိ၏။ တပါးအ

မျိုးသားတို့သည် စကားအားဖြင့်၎င်း၊ အကျင့် အားဖြင့်၎င်း၊ နားထောင်စေခြင်းငှါ၊ ခရစ်တော် သည် နိမိတ်လက္ခဏာ၊ အံ့ဘွယ်သောအမှုများ၌ ပါသောတန်ခိုး၊ သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော်၏ တန်ခိုးကိုပြ၍၊ ငါ့အားဖြင့်ပြုတော်မူသမျှတို့

19 ကိုသာ ငါပြောဝံ့၏။ ထိုကျေးဇူးတော်ကိုအမှီ ပြုလျက်၊ ငါသည် ယေရုရှလင်မြို့မှစ၍ ဣလု ရိတ်ပြည်တိုင်အောင် ပတ်ဝန်းကျင်အရပ်တို့၌ ခရစ်တော်၏ ဧဝံအောင်ပတ်ဝန်းကျင် အရပ် တို့၌ ခရစ်တော်၏ ဧဝံဂေလိတရားကို အကုန်

20 အစင်ဟောပြောခဲ့ပြီ။ ထိုသို့အခြားသူတည်သော တိုက်မြစ်အပေါ် မှာ ငါထပ်၍ မတည်မဆောက်။ ခရစ်တော်၏နာမကို မကြားဘူးသော အရပ်၌ ဧဝံဂေလိတရားကိုဟောခြင်းငှါ စေတနာစိတ်နှင့်

²¹ ငါကြိုးစားအားထုတ်လေ့ရှိ၏။ ထိုသို့နှင့်အညီ ကျမ်းစာလာသည်ကား၊ ထိုသူ၏ အကြောင်းကို အဘယ်သူမျှမပြဘူးသော်လည်း၊ သူတို့ သည် မြင်ကြလိမ့်မည်။ မကြားဘူးသောသူတို့သည် နားလည်ကြလိမ့်မည်ဟု လာသတည်း။

22 ထိုကြောင့် သင်တို့ရှိရာသို့ ငါလာရသော ²³ အခွင့် မရှိ။ အဆီးအတားများလှပြီ။ ယခုမူကား၊ ဤအရပ်တို့၌အခွင့်မရသည်ဖြစ်၍၊ သင်တို့ရှိရာ သို့သွားခြင်းငှါ တာရှည်စွာ ကာလပတ်လုံး အလို ²⁴ ရှိသောကြောင့်၊ စပါနိပြည်သို့ငါသွားသောအခါ။

လမ်းခရီး၌ သင်တို့ကို တွေ့မြင်၍ သင်တို့နှင့်အ တူပေါင်းဘော်လျက် အတန်အရာအလို ပြည့် စုံပြီးမှ၊ ထိုပြည်သို့သင်တို့ ပို့ဆောင်ခြင်းကျေး ¹⁵ ဇူးကို ခံမည်ဟု မြှော်လင့်၏။ ယခုအခါသန့်ရှင်း

သူတို့ကိုလုပ်ကျွေး၍၊ ယေရုရှလင်မြို့သို့ ငါသွားရ ¹⁶ မည်။ အကြောင်းမူကား၊ မာကေဒေါနိပြည်သား တို့နှင့် အခါယပြည်သားတို့သည်၊ ယေရုရှလင်

မြို့၌ ဆင်းရဲသော သန့်ရှင်းသူတို့အား ဥစ္စာကို
²⁷ ဝေမျှ၍ စေတနာစိတ်နှင့် လူကြပြီ။ စေတနာစိတ် ရှိသည်ဟုဆိုသော်၊ ထိုသူတို့သည် ကျေးဇူးတင် သောသူဖြစ်ကြ၏။ အကြောင်းမှုကား၊ တပါး

အမျိုးသားတို့သည် ဓမ္မဉစ္စာကို ယုဒအမျိုးသား တို့နှင့် ဆက်ဆံ၍ခံရသည်မှန်လျှင်၊ လောကီ ²⁸ဉစ္စာကို လှူ၍ လုပ်ကျွေးအပ်၏။ ထိုကြောင့်၊ ဤအမှုကို ငါဆောင်ရွက်၍ ဤအလူလက်

ဆောင်ကို လုံခြုံစေပြီးလျှင်၊ သင်တို့အနားမှာ ²⁹ ရှောက်၍ စပါနိပြည်သို့သွားမည်။ သင်တို့ရှိ ရာသို့ ငါရောက်သောအခါ၊ ခရစ်တော်၏ ဧဝံ

ဂေလိတရား၌ ပါသောကောင်းကြီး မင်္ဂလာ ပြည့် စုံခြင်းနှင့် ရောက်လာမည်ကို ငါသိ၏။

³⁰ ငါသည်ဘုရားသခင်၏ အလိုတော်အတိုင်း ဝမ်းမြောက်သော စိတ်နှင့်သင်တို့ရှိရာသို့ ရောက်၍ သင်တို့နှင့်အတူသက်သာခြင်းကို 31 ခံစားလိုသောငှါ၊ ယုဒပြည်၌ ငြင်းဆန်သောသူ တို့လက်မှ ငါလွတ်မည်အကြောင်း၊ ယေရုရှလင် မြို့အား ငါလုပ်ကျွေးခြင်း အမှုကို သန့်ရှင်းသူတို့ သည် နှစ်သက်မည်အကြောင်း၊ ညီအစ်ကိုတို့၊ သင်တို့သည် ငါနှင့်အတူ ကြိုးစားအား ထုတ်၍ ငါ့အဘို့အလိုငှါ ဘုရားသခင်ကို ဆုတောင်း ပဌနာပြုကြလော့ဟု ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်နှင့် ဝိညာဉ် တော်၏ မေတ္တာကရဏာကို အကြောင်း 32 ပြု၍သင်တို့ကို ငါတိုက်တွန်နှိုးဆော်ပါ၏။ ငြိမ် သက်ခြင်း၏အရှင်၊ ဘုရားသခင်သည် သင်တို့ ရှိသမျှနှင့်အတူ တည်နေတော် မူပါစေသော။ အာမင်။

16 ကင်ခြေမြို့ အသင်းတော်၌ သင်း ထောက်မိန်းမဖြစ်သော ငါတို့ နှမဖိ ^{2} ဗေကို သင်တို့ထံသို့ ငါသွင်းပေး၏။ သန့်ရှင်းသူ တို့သည် ပြုသင့်သည်အတိုင်း၊ သခင်ဘုရားကို ထောက်၍ ထိုသူကိုလက်ခံကြလော့။ သူသည် အကူအမလိုသမျှသော အမှုတို့၌ သူ့ကိုကူမကြ လော့။ အကြောင်းမူကား၊ သူသည်များစွာသော သူတို့ကို၎င်း၊ ငါ့ကို၎င်း၊ မစသောသူဖြစ်၏။ ^{3} ငါနှင့်အတူယေရှုခရစ်၏ အမှုတော်ကို ဆောင် ရွက်သောသူ၊ ပြစ်ကိလနှင့်အာကုလကို နူတ် ⁴ဆက်ကြ လော့။ ထိုသူတို့သည် ငါ့အသက်အ ဘို့မိမိတို့လည်ပင်းကို ချထားသော သူဖြစ်ကြ ၏။ သူတို့ကျေးမှူးရှိသည်ဟု ငါ တယောက် တည်းသာ ဝန်ခံသည်မဟုတ်။ တပါးအမျိုး သားအသင်းတော်အပေါင်းတို့သည် ဝန်ခံကြ ^{5} ၏။ သူတို့အိမ်၌ ရှိသောအသင်းတော်ကိုလည်း နှုတ်ဆက်ကြလော့။ အာရှိပြည်တွင် ခရစ်အဘို့ အဦးသီးသော အသီးဖြစ်သော ငါ့ချစ်သားဧပဲ ⁶နက်ကို နှုတ်ဆက်ကြလော့။ ငါတို့အမှုကိုကြိုး စား၍ ဆောင်ရွက်သော မာရိကိုနူတ်ဆက်ကြ

⁷လော့။ ငါနှင့်အတူအကျဉ်းခံရသောသူ၊ ငါအ မျိုးသားချင်းအန္ဒြောနိတ်နှင့် ယုနိကို နှုတ်ဆက် ကြလော့။ ထိုသူတို့သည် တမန်တော်များတွင် အသရေထင်ရှားသောသူ ဖြစ်ကြ၏။ ငါ့အရင် တပည့်တော်အဖြစ်သို့ ရောက်သော သူလည်း ⁸ ဖြစ်ကြ၏။ သခင်ဘုရား၌ ငါ့ချစ်သားအမ္ပလိကို ⁹ နှတ်ဆက်ကြလော့။ ငါတို့နှင့်အတူ ခရစ်တော်၏ အမှုကို ဆောင်ရွက်သော ဥရဗန်နှင့် ငါ့ချစ်သား ¹⁰သတာခုကို နူတ်ဆက်ကြ လော့။ တပည့်တော် စစ်ဖြစ်သော အပေလေနှင့် အာရိတ္တောဗုလှ၏ အိမ်သူအိမ်သားတို့ကို နူတ်ဆက် ကြလော့။ ^{11} ငါ၏အဆွေအမျိုးဟေရောဒျုန်နှင့် တပည့်တော် ဖြစ်သောနာကိသု၏အိမ်သူအိမ်သားတို့ကို နူတ် ¹²ဆက် ကြလော့။ သခင်ဘုရား၏အမှုတော်ကို ကြိုးစားသော မိန်းမ၊ တရုဖဲနနှင့် တရုဖေါသ ကို၎င်း၊ သခင်ဘုရား၏ အမှုတော်ကို အလွန် ကြိုးစား၍ ချစ်အပ်သော မိန်းမ ပေရသိကို၎င်း ¹³ နှတ်ဆက်ကြလော့။ မြတ်သောတပည့်တော်ရုဖု နှင့် သူ၏အမိတည်းဟူသော တပည့်တော်ရုဖု နှင့်သူ၏အမိတည်းဟူသော ငါ၏ အမိကို နူတ် ¹⁴ ဆက်ကြလော့။ အသုံကြိတ်၊ ဖလေကုန်၊ ဟေရ မ၊ ပတ်ရောဘ၊ ဟေရမေမှစ၍ သူတို့နှင့်အတူ နေသော ညီအစ်ကိုတို့ကို နှုတ်ဆက်ကြလော့။ ဖိလောလုပ်၊ ယုလိ၊ နေရှ၊ နေရှနုမနှင့် သြလု မ္ပမှ စ၍ သူတို့နှင့် အတူနေသော သန့်ရှင်းသူ အပေါင်း တို့ကို နှုတ်ဆက်ကြလော့။ အချင်း ချင်းတယောက်ကို တယောက်သန့်ရှင်းသော နမ်းခြင်းနှင့် နှုတ်ဆက်ကြလော့။ ခရစ်တော်၏ အသင်းတော်အပေါင်းတို့သည် သင်တို့နှင့် နှုတ် ဆက်ကြ၏။

¹⁷ ညီအစ်ကိုတို့၊ သင်တို့ခံရပြီးသော ဆုံးမဩ ဝါဒ နှင့်ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သောသင်းခွဲခြင်း၊

မှားယွင်းခြင်း အကြောင်းကို ပြုတတ်သော သူတို့ကို မှတ်၍ရှောင်ကြလော့ဟု ငါသတိပေး ¹⁸ ၏။ အကြောင်းမူကား ထိုသို့သောသူတို့သည် ငါတို့သခင်ခရစ်တော်၏ အမှုကိုမဆောင်ရွက် ဘဲလျက်၊ မိမိတို့ဝမ်း၏အမှုကိုသာ ဆောင်ရွက် ၍၊ လောကဝတ်စကားနှင့်ချော့မော့သော စကား အားဖြင့် စိတ်ကောင်း သောသူတို့ကို လှည့် ¹⁹ဖြားတတ်ကြ၏။ သင်တို့ ယုံကြည်နားထောင် ခြင်း အကြောင်းအရာသည် လူအပေါင်းတို့တွင် ကျော်စောသည်ဖြစ်၍၊ ငါဝမ်းမြှောက်ခြင်းရှိ၏။ သို့သော်လည်း၊ သင်တို့သည် ကောင်းသောအ မှု၌ကား၊ ပညာရှိစေခြင်းငှါ၎င်း၊ ဆိုးသော အမှု ၌ကား၊ အပြစ်ကင်းစေခြင်းငှါ၎င်း၊ ငါအလိုရှိ ²⁰ ၏။ ငြိမ်သက်ခြင်း၏ အရှင်ဘုရားသခင်သည် မကြာမမြင့်မှီ စာတန်ကို သင်တို့ခြေအောက်၌ နှိပ်စက် တော်မှုမည်။ ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်၏ ²¹ ကျေး**ူးတော်သည်သင်တို့၌** ရှိပါစေသော။ ငါနှင့် အတူ အမှုတော်ကို ဆောင်ရွက်သော တိမော သမှစ၍ ငါ၏အဆွေအမျိုးလုကိ၊ ယာသုန်သော သိပတရုတို့သည် သင်တို့ကို နှုတ်ဆက်ကြ၏။ ²² ဤစာကိုရေးသော ကျွန်ုပ်တေရတိသည် သခင်

ဘုရားကို ထောက်၍ သင်တို့ကို နှုတ်ဆက်ပါ ²³ ၏။ ငါ့ကို၎င်း၊ သင်းဝင်သူအပေါင်းတို့ကို၎င်း၊ လက်ခံ၍ဧည့်သည် ဝတ်ပြုတတ်သော ဂါယု၊ မြို့စာရေး ဧရတ္တူ သင်တို့ညီကွာတုတို့သည် သင် ²⁴ တို့ကို နူတ်ဆက်ကြ၏။ ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်၏ ကျေးရူးတော်သည် သင်တို့အပေါင်း၌ ရှိစေသ ²⁵တည်း။ အာမင်။ ရှေးကပ်ကာလပတ်လုံး ဝှက် ²⁶ ထားပြီးလျှင် ယခုမှာ ထင်ရှားသည်ဖြစ်၍၊ လူမျိုး အပေါင်းတို့သည် ယုံကြည်နားထောင်ကြမည်အ ကြောင်း ပရောဖက်တို့၏ကျမ်းစာများလာသည် နှင့်အညီ၊ ထာဝရဘုရားသခင်၏ ပညတ်တော်အ တိုင်း ထိုသူတို့အားဘော်ပြရသော နက်နဲရာကို ဖွင့်ထားခြင်း ကျေးမှူးတော်နှင့်လျော်စွာ၊ ငါဟော သောဧဝံဂေလိတရားတည်းဟူသော ယေရှုခ ရစ်၏ အကြောင်းကို ဟောပြောခြင်းအားဖြင့်၊ သင်တို့ကို မြဲမြံခိုင်ခံ့စေခြင်းငှါ တတ်နိုင်တော် ²⁷ မူသောအရှင်၊ တဆူတည်းသာလျှင် ပညာနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော ဘုရားသခင်သည်၊ ယေရှုခ ရစ်အားဖြင့် ကမ္ဘာအဆက်ဆက် ဘုန်းကြီးတော် မူစေသတည်း။ အာမင်။